

Informatieblad

De mooie foto van het kinderkapittel 2019 op de voorkant van dit nummer verklaapt al dat de Bedevaart Gorcum-Brielle, 28-29 augustus 2021, weer normaal georganiseerd wordt. De voettocht voor katholiek herstel, nu onder het thema: het Credo, gaat door! Terughoudendheid en strenge maatregelen in Brielle deden ons vorig jaar de bedevaart tot een kleine groep beperken, die wel de volledige bedevaart heeft gedaan, waardoor de traditie in ieder geval niet verbroken is.

Er hangt aan onze mededelingenborden inmiddels al een affiche voor dit jaar, dat uw aandacht vraagt. Meldt u zich a.u.b. vóór 1 augustus a.s. voor deelname aan met een eenvoudig e-mailbericht naar stichtingsintjozef@fsspx.nl, waarna u per e-mail de nodige informatie en het inschrijfformulier krijgt.

De bedevaart heeft bovengenoemd doel, maar houdt ons bovendien ook wakker! Ze is namelijk een mooi beeld van het leven. “Ons vaderland is de Hemel.” *Fil. 3,20* “Ik vermaan u, als pelgrims en vreemdelingen, u verre te houden van de vleeselijke lusten, die strijd voeren tegen de ziel.” *1 Petr. 2, 11* Wij moeten leven met het oog op de Hemel, in Gods licht, van de geschapen dingen op aarde blij en dankbaar gebruik makend om te komen tot ons einddoel, waar we volmaakt gelukkig zullen zijn. Zo leeft de wijze mens. Dat is ware wijsheid! Zelfs het lijden, dat ons overkomt, wat ook van voorbijgaande aard is, kunnen we naar het voorbeeld en in de kracht van Christus in liefde dragen en voor ons einddoel dienstbaar maken. En de zonde die ons van God doet afkeren en totaal in de geschapen dingen laat opgaan, moeten we mijden als de pest. Vanwege haar besmettelijkheid heeft God Mozes nog eens extra Zijn regels, de Tien Geboden, voor ons laten opschrijven! Het zijn regels voor onderweg! Opletten moeten wij met mensen die volgens hun overtuiging in hun leven op het niets afstevenen en een soort ‘hemels’ geluk (waarnaar ze ook eigenlijk verlangen) op aarde willen vinden door zich al te zeer te hechten aan stoffelijke dingen, waardoor zij zich met de materie vereenzelvigen en afgestompt raken. Terwijl zij tot veel meer en hoger geroepen zijn, verafgoden ze als het ware de materie, die onmogelijk het volmaakt en oneindig geluk kan geven. De geschapen dingen zijn in plaats van vingerwijzingen naar Gods liefde voor hun een barrière geworden die de weg naar God zelfs verspert.

De bedevaart herinnert ons ook aan het feit dat wij mensen, sociale wezens, op elkaar aangewezen zijn voor het leven hier op aarde, maar ook om tot het einddoel te geraken. De familiale sfeer onderweg tijdens de bedevaart, die we uit ervaring kennen, doet zo goed! Samen op weg. Samen bidden. Samen mediteren. Samen zingen (goed voorbeeld doet volgen!). Opgewekt zijn. Samen eten. Samen delen. Elkaar aanmoedigen en helpen. Samen sterk! En in Brielle aankomen! Allemaal prachtige dingen, zoals God die wil!

Pater Carlo de Beer

Verlaten altaren in de St. Pietersbasiliek

Bron: FSSPX Distrikt Duitsland, 25 mei 2021

Een verontrustende instructie van het Staatssecretariaat

Met ingang van 22 maart 2021 is in de St. Pietersbasiliek feitelijk een verbod op “privémissen” van kracht. In plaats daarvan zullen in de toekomst alleen concelebraties in de Novus Ordo mogelijk zijn op drie aangewezen “volksaltaren”.

In een instructie van het Staatssecretariaat van 12 maart, die in de St. Pietersbasiliek werd opgehangen, worden de volgende instructies gegeven aan de mensen van de sacristie:

1. “Privémissen” zullen achterwege blijven.
2. Priesters en gelovigen die dagelijks naar de Basiliek komen voor de H. Mis, moeten de gelegenheid hebben deel te nemen aan de volgende (Novus Ordo) (concelebratie-)vieringen: om 7.00 uur in de Koorkapel; om 7.30 uur bij het Cathedra-altaar; om 8.00 uur in de Koorkapel; om 9.00 uur bij het Cathedra-altaar. De tijden van de andere Missen blijven ongewijzigd. Ter gelegenheid van de herdenking van een heilige, wiens stoffelijke resten in de Basiliek worden bewaard, kan een van de Missen worden opgedragen op het daartoe bestemde altaar. Op zon- en feestdagen moet worden overwogen de aangegeven tijden aan te houden.
3. De concelebraties moeten liturgisch worden opgeluisterd met de hulp van lectoren en cantors.
4. Pelgrimsgroepen die begeleid worden door een bisschop of een

priester krijgen gegarandeerd de mogelijkheid om in de grotten van het Vaticaan de H. Mis te celebreren.

5. Wat de buitengewone ritus betreft, mogen de bevoegde (!) priesters om 7.00 uur, 7.30 uur, 8.00 uur en 9.00 uur celebreren in de Cappella Clementina in de grotten van het Vaticaan.

Het schandalige document draagt noch protocolnummer, noch handtekening, alleen een stempel van het Staatssecretariaat samen met de paraaf van de plaatsvervangend Aartsbisschop Edgar Peña Parra (geboren 1960). Sinds 2018 is hij plaatsvervanger, de nummer twee in het bestuur van de Kerk, en zoiets als een Vaticaanse “Minister van Binnenlandse Zaken”.

In het document wordt gesuggereerd dat de vieringen in de St. Pietersbasiliek momenteel plaatsvinden in een sfeer waarin het ontbreekt aan bezinning en liturgische gepastheid (“di raccoglimento e di decoro”).

Aartsbisschop Edgar Peña Parra

Vijf kardinalen

Tot bovenvermelde datum hadden slechts vijf kardinalen tegen deze maatregel geprotesteerd:

Kardinaal Gerhard Müller, voormalig prefect van de Congregatie voor de Geloofsleer, acht het document van het Vaticaanse Staatssecretariaat “ongeldig”.

“Niemand hoeft er zich aan te houden,” zei Kardinaal Müller letterlijk in een interview met de omroep EWTN (Eternal Word Television Network, een katholieke Amerikaanse radio- en televisiezender). Het Staatssecretariaat heeft “noch de disciplinaire, noch de theologische bevoegdheid om de liturgie in de St. Pietersbasiliek te regelen”.

Kardinaal Raymond Burke schreef in een verklaring: “Zowel de vorm als de inhoud van het document rechtvaardigen de diepste bezorgdheid van de gelovigen en vooral van de priesters. Deze zorg gaat niet alleen uit naar de pauselijke St. Pietersbasiliek, maar ook naar de universele Kerk, aangezien de St. Pietersbasiliek op een bijzondere manier het geestelijke thuis is van alle katholieken en als zodanig een model zou moeten zijn voor de liturgische discipline van de plaatselijke kerken”. De kardinaal verwijst naar de leer van het Concilie van Trente over de “privémissen”. “Er zij ook op gewezen dat een priester nooit alleen de Mis opdraagt, ook al is er niemand anders fysiek aanwezig, omdat de engelen en de heiligen bij elk H. Misoffer assisteren (Can. 903 van het Kerkelijk Wetboek, 1983). Bovendien beperkt het document het opdragen van de overgeleverde Mis tot

vier vaste tijden. “Moet men dan aannemen dat elke dag slechts vier priesters de Mis mogen opdragen volgens het Usus Antiquior (het aloude gebruik) in de pauselijke St. Pietersbasiliek?”

Kardinaal Walter Brandmüller maakte geen geheim van zijn woede: “Waarom is deze brief dan toch uitgegaan? Het vermoeden is reeds uitgesproken dat het om een ‘ballon d’essay’ (proefballonnetje) gaat, waarmee de op voorgenomen vernieuwingen te verwachten reacties zouden worden verkend. Als dit echter waar zou zijn, zou de zeer ernstige vraag moeten worden gesteld of dit de manier kan zijn waarop in de Kerk van Jezus Christus de Sleutelmacht moet worden uitgeoefend”.

De onlangs geëmeriteerde Prefect van de Congregatie voor de Liturgie, Kardinaal Robert Sarah, schreef een brief waarin hij de paus “nederig verzocht” deze instructie in te trekken. De uit Guinee afkomstige purperdrager benadrukte dat “de essentiële, zo niet de enige rol van een altaar is, dat het Misoffer erop wordt opgedragen”. De aanwezigheid van de relikwieën van de heiligen in of onder de altaren heeft een “Bijbelse, theologische, liturgische en spirituele waarde van een zodanige omvang dat het niet eens nodig is deze te vermelden”. Onder de nieuwe normen echter, met uitzondering van één dag per jaar, zouden de altaren in de St. Pieter “alleen dienen als graven van de heiligen, zo niet alleen als kunstwerken”. “Deze altaren moeten in plaats daarvan leven, en hun leven bestaat erin dat dagelijks de H. Mis wordt opgedragen.”

Kardinaal Joseph Zen, de bijna 90 jaar oude, geëmeriteerde Aartsbisschop van Hong Kong, schreef in een “Open Brief”: “Pijn en verontwaardiging doorboorden mijn hart toen ik het ongelofelijke nieuws vernam: de “privé-missen” in de St. Pietersbasiliek zijn verboden! ... Als er geen beperkingen zouden zijn, vanwege Corona opgelegd, zou ik de eerste de beste vlucht nemen om naar Rome te komen en knielen voor de deur van Santa Marta (het appartement van de paus), totdat de Heilige Vader dit edict laat intrekken”.

In totaal zijn er in de St. Pieter 45 altaren en 11 kapellen. De traditiegetrouwe katholiek zal opmerken dat het verbod op de Novus-Ordo-Mis in de logica van de liturgische revolutie ligt. In het “privé”-celebreren van de nieuwe Mis ziet de modernist de schaduw van de oude Romeinse Mis, die hij haat.

Voorwaarde

Maar laten we niet vergeten: waren het niet die “conservatieve” monsignori die ‘s morgens in de St. Pieter mochten celebreren, toen de oude Mis verboden, onderdrukt en vervolgd werd, die de Priesterbroederschap St. Pius X beschuldigden van “koppigheid” en “onbuigzaamheid”? Nu kunnen veel van deze persoonlijkheden alleen nog in hun kamers celebreren.

In de St. Pietersbasiliek wordt nu uitgevoerd wat al meer dan 50 jaar de gewoonte is in de andere grote kerken en basilieken van Rome: verlaten altaren.

Nieuw onder het pontificaat van Benedictus XVI was dat de St. Pietersbasiliek een plaats was waar veel jonge priesters opnieuw de oude Latijnse Mis opdroegen. Sommigen fluisterden een paar jaar geleden dat het aantal oude Missen in de St. Pieter spoedig dat van de “nieuwe” liturgieën zou overtreffen. Deze lente lijkt (voorlopig) voorbij te zijn.

Wat de Priesterbroederschap St. Pius X zorgen baart, is de gettovorming voor de oude Mis en de verbanning naar de ondergrondse kapel “ad caput Petri” (Cappella Clementina) met een totaal van acht (!) zitplaatsen. Mgr. Bernard Fellay had sinds het jaar 2000 aan de Heilige Stoel twee voorwaarden gesteld voor verdere besprekingen die zouden kunnen leiden tot de erkenning van de Priesterbroederschap St. Pius X als een persoonlijke prelatuur: de opheffing van de sancties van 1976 tegen de Priesterbroederschap en het vrijgeven van de Tridentijnse Mis aan alle priesters. Het document in de St. Pieter nu, lacht met de laatste voorwaarde. Het Moederhuis in Menzingen kijkt met grote bezorgdheid naar deze ontwikkeling.

Cappella Clementina

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Ark van het Verbond, bid voor ons.

Ook deze eretitel zou duister blijven, als de geschiedenis van het Joodse volk er niet haar licht over verspreidde.

Toen Jozef, de zoon van de oudvader Jacob, tegen de berekeningen van zijn boze broeders in, onderkoning van Egypte was geworden, kwam zijn grijze vader met al zijn zonen en geheel hun gezinnen naar het land van de farao's om zich daar te vestigen. Ofschoon de stamvaders van het Israelitische volk een bepaalde streek van Egypte tot verblijfplaats hadden ontvangen, waar zij zich snel tot de Joodse stam ontwikkelden, toch kwamen zij onvermijdelijk in aanraking met de Egyptenaren, die afgodendienaars waren. Vandaar waren beelden van goden en godinnen, die uit goud, zilver, steen of leem waren vervaardigd, en gedaanten vertoonden met mensenhoofden, apenkoppen, ofwel rammen, jakhalzen, sperwers en andere dieren voorstelden, de Joden niet meer vreemd. Daarbij waren zij ook aan de oevers van de Nijl, de heilige stroom, getuigen geweest van die luisterrijke processies, waarin afbeeldingen van die godheden of godsdienstige zinnebeelden werden

meegevoerd. Die vereerde voorwerpen werden gedragen in langwerpige kisten uit goud, zilver of uit een kostbaar houtsoort vervaardigd.

Omdat God het Joodse volk had uitverkoren om te midden van een wereld, die in de schandelijkste afgoderij verzonken lag, de kennis en het geloof aan de ene, ware God te bewaren, ver-

loste Hij de Israëlieten, zodra zij talrijk genoeg waren om een volk te vormen, uit de slavernij van Egypte en leidde hen door de woestijn naar het land van Kanaän dat Hij herhaaldelijk aan hun vaders had beloofd.

Doch nauwelijks hadden zij de Egyptische bodem verlaten en lagen zij gelegerd aan de voet van de berg Sinaï, of zij werden ontrouw aan God, die hen zo wonderbaar had bevrijd. Toen toch Mozes dag op dag en week op week op de top van de Sinaï met God onderhandelde, bekropen de verveling, de eenzaamheid en de verlatenheid het wachtende volk en het eiste een zichtbare God, zoals de Egyptenaren er bezaten, in de waan van Zijn bescherming voelbaar te ondervinden. Daarop werd het gouden kalf vervaardigd.

Ongetwijfeld was dit vergrijp een zware zonde, ofschoon wij die mis-

daad niet volgens onze opvatting mogen beoordelen, willen wij geen gevaar lopen een te streng vonnis te vellen. Zeker, met recht ontbrandde in Mozes een heilige toorn, toen hij, terugkerend langs de helling van de berg, het volk om dat afgodsbeeld zag dansen, en wij kunnen begrijpen hoe hij in zijn verontwaardiging de twee stenen tafelen, waarop hij met een stift of enig scherp puntig voorwerp, de pen van die tijd, de tien geboden had gegrift, tegen het gouden kalf verbrijzelde; maar God, in Zijn oneindige barmhartigheid, had toch medelijden met Zijn volk, dat ofschoon uitverkoren, toch een achterlijk en stoffelijk volk was, en schonk het, zoals Hij trouwens reeds had beloofd, de Ark van het Verbond.

Deze Ark, naar het voorbeeld van de Egyptische afgodskoffers, was een langwerpige kist, ongeveer 1,30 tot

1,40 meter lang, bij een breedte en een hoogte van ongeveer 80 centimeter. Zij was uit acaciahout gemaakt en van binnen zowel als van buiten met schitterend goud bekleed. Aan weerszijden, over geheel de lengte van de kist was een overhellende gouden rand of boord aangebracht en aan hun uiteinden een gouden ring, waardoor met goud beslagen acaciastokken konden worden gestoken. Zo was het mogelijk de Ark van het Verbond op de schoulers te dragen.

Terwijl echter in de kisten van de Egyptenaren afgodsbeelden verborgen waren, vond men natuurlijk geen enkele afgod in de Ark van het Verbond. De Ark immers was niets anders dan een zinnebeeld van de ware God en in de ogen van de Israëlieten heeft zij ook nooit een bijgelovig karakter gehad. Het deksel van de Ark heette *propitiatorium* of verzoendeksel. Daarop verhieven zich twee Cherubijnen, geheel uit goud gedreven. Deze beelden in menselijke gedaante, waren de enige welke de Joden waren geoorloofd. God immers had hun uitdrukkelijk verboden beelden te maken. De vleugels van deze Cherubs strekten zich over geheel het verzoendeksel uit. De plaats waar die vleugels tezamen kwamen, werd Gods voetbank genoemd. Daar immers onderhield zich God met Mozes, die plek besprenkelde de hogepriester met het bloed van de offerande op de grote verzoendag, enz.

Bij andere volkeren stond er gewoonlijk een afgod op het verzoendeksel, bij de Israëlieten zag men dat niet. Bij hen waren ook geen afgoden in de kist, noch iets dat aan afgodendienst deed denken.

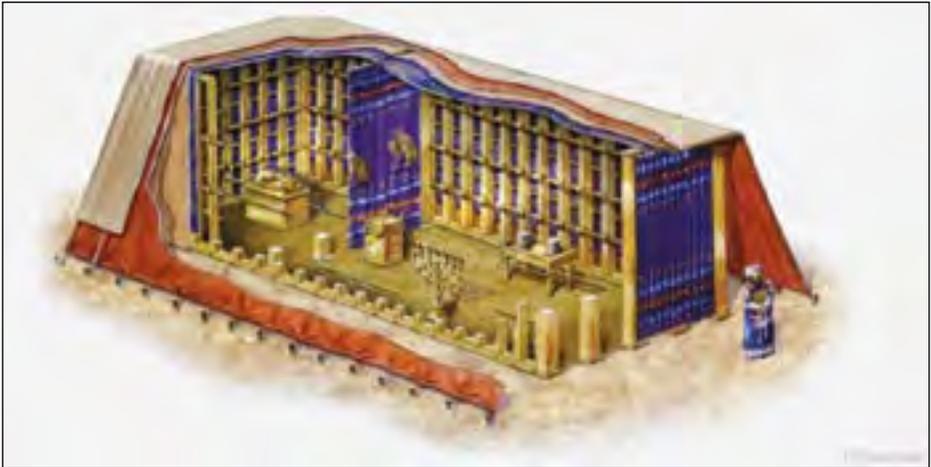
Wat bevatte dan de Ark van het Verbond?

Vooreerst de twee stenen tafelen of platen, waarop Mozes ter vervanging van de verbrijzelde, opnieuw de tien geboden had gegrift; vervolgens een gouden kruik, die met manna was gevuld en eindelijk de staf van Aäron, die het werktuig was geweest van zoveel wonderen. De Ark zelf was niets anders dan een gedenkteken van het Verbond, dat God, in de persoon van Mozes, met het Joodse volk had gesloten.

Wat het Verbond behelsde?

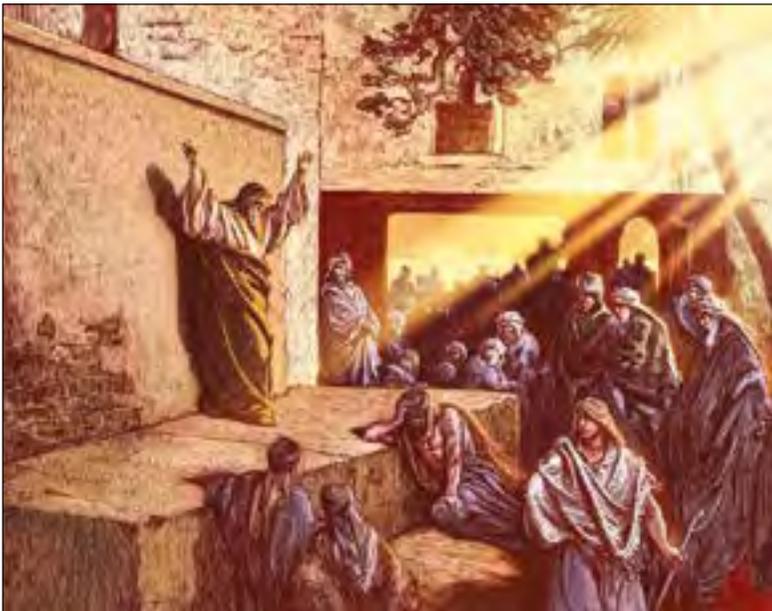
De Joden beloofden getrouwheid aan God door het onderhouden aan Zijn Wet, op de Sinaïberg uitgevaardigd, terwijl God van Zijn kant, zich verplichtte om Zijn uitverkoren volk te beschermen en de beloften aan de patriarchen gedaan, gestand te doen.

Het Manna en de staf van Aäron moesten de Joden Gods weldaden te binnen roepen en waren tezamen met de Ark een waarborg dat God het gesloten Verbond zou houden en Zijn hand steeds beschermend over hen zou uitstrekken.

Zolang de Joden rondzwierven in de woestijn, werd de Ark in het Tabernakel, d.i. een tent, overall meegedragen; maar van het ogenblik af, waarop zij het beloofde land in bezit hadden, kreeg de Ark een vaste rustplaats te Silo, later te Hebron. Toen echter de

Tempel van Jeruzalem was voltooid, werd zij in het “Heilige der Heiligen” geplaatst. Een van de zwaarste beproevingen voor de Joden is ongetwijfeld het verlies van de Ark geweest. Vooraleer onder Nebukadnezar de Tempel werd verwoest, in de dagen

waarin de profeet Jeremias zijn klaagliederen zong over Jeruzalems ondergang, is ook de Ark spoorloos verdwenen, zodat de tweede Tempel, onder Zorobabel gebouwd, die heilige schat moest ontberen.

Met deze gegevens voor ogen, zal ieder gemakkelijk begrijpen, waarom de gelovigen Maria de Ark van het Verbond hebben genoemd. De Ark ontleent haar naam aan het Verbond, dat God met Zijn uitverkoren volk had gesloten, en zij was tevens een waarborg dat de Almachtige aan Zijn gegeven woord getrouw zou blijven. Ook na de zondeval heeft God een woord van belofte gesproken, toen Hij Zijn vloek tot de slang richtte: “Ik zal vijandschap stellen tussen u en de vrouw”. Voor Maria’s geboorte hadden wij enkel het woord van de Allerhoogste, Zijn plechtige belofte, toen Maria echter op het wereldtoneel optrad, hadden wij een onderpand, een waarborg van de Verlossing: zij was dus de Ark van het Nieuwe Verbond.

Lagen in de ark de stenen tafelen, de platen van de Wet verborgen, Maria verborg in haar maagdelijke schoot de Wetgever zelf, die de wet van de vrees door de wet van de liefde zou vervangen. Daarom verscheen Hij, in de onvergetelijke Kerstnacht, niet op aarde, zoals Hij weleer op de Berg Sinaï verscheen bij het ratelen van de donder en het flitsen van de bliksem; nee, bij Zijn geboorte weerklonk het wonderbaar schoon engelenlied, dat over de vlakke van Bethlehem weergalmde als een boodschap van verzoening: “Vrede op aarde aan de mensen van goede wil!” Heerlijke tijding! Want wij waren geen

kinderen van gramschap meer, wij waren kinderen van Gods welbehagen en liefde geworden. Maria sloot deze wet van de liefde op in haar hart, waaruit de heerlijkste daden ontkiemden.

Ook bevond zich in de Ark een gouden kruik met Manna, die daar veilig werd bewaard om de eeuwen door de Joden er aan te herinneren hoe God dagelijks het wonder van het Manna werkte om hun vaders veertig jaar lang in de dorre woestijn te voeden. Dit Manna nu, was een voorafbeelding van een veel verhevener en wonderbaarder Spijs, die het uitverkoren volk van het Nieuwe Verbond zou mogen nuttigen. Jezus Christus toch zou zich als Voedsel schenken in de H. Communie, die de ziel moet sterken in de strijd tegen haar vijanden, en steunen gedurende de lange tocht door de woestijn van dit leven naar het beloofde land van de Hemel. En heeft Maria niet diezelfde Christus in haar maagdelijke schoot gedragen? Haar Zoon immers is dezelfde Christus van het Tabernakel, die ons aan de communiebank wordt uitgereikt.

Ten slotte bevond zich in de Ark de staf van Aäron, waarmee zoveel wonderen zijn gebeurd. Onder meer deed God om het wettig karakter van Aärons priesterschap te bewijzen, de dorre staf van de hogepriester, voor de Ark geplaatst, zonder sap en zonder wortels, uitbreken in bladeren en bloesems, zo zelfs dat hij rijpe amandelen voortbracht. Wie zal het dan verwonderen, dat de H. Vaders steeds in die staf een zinnebeeld van de Moeder van de Heer zagen, die maagd blijvende, moeder werd en aan de wereld de vrucht van alle zegen schonk?

De Ark was vervaardigd uit acaciahout, dat de roep heeft onbederfelijk te zijn, en onder dat opzicht was zij weer een beeld van Maria: ofschoon gesproten uit een geslacht dat door de val van Adam en Eva aan het bederf van de zonde was prijsgegeven, bleef Maria door een heerlijke beschikking Gods, vrij van de erfzonde en al haar gevolgen, ja zelfs, heeft zij het bederf van het graf niet gekend.

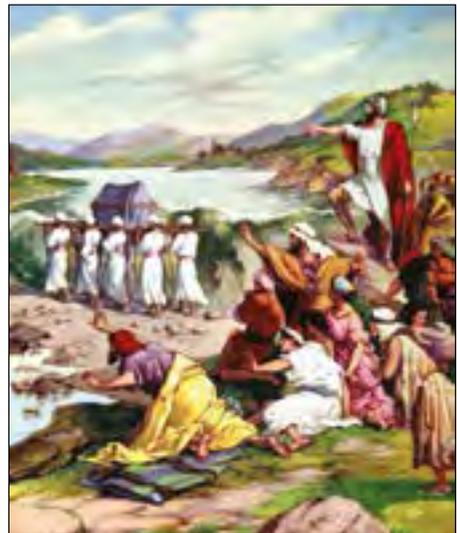
Was de Ark, bekleed als zij was – zowel in- als uitwendig – met goud, niet een symbool van de liefde? Dan vinden wij daarin opnieuw een zinnebeeld van de Moeder van de Heer, wiens hart van een liefde klopte, die zelfs de hoogste engelenkoren haar benijdden.

In de Tempel was het Allerheiligste de plaats van de Ark. Daar verscheen op de dag van de boete de hogepriester om in naam van geheel de bevolking Gods gramschap te ontwapenen en de verzoening af te smeken. Heerlijke afbeelding van Maria, want is de troon van Maria niet de plaats waar ieder die wil, verzoening vindt? Laat de diepst

gevallen zondaar daar neerknielen, hij kan er zeker van zijn, dat de Koningin van Barmhartigheid voor hem ten beste zal spreken bij God, en om Maria's tus-senkomst zal hij ontferming verwerven.

Wat heeft de Ark een wonderbare rol gespeeld in het leven van de Israëlieten! Zij was hun toeverlaat op hun zwerftochten door de woestijn en hun bescherming tegen hun vijanden. Onder haar bescherming trokken zij on-vervaard op tegen de machtigste vijanden en behaalden de zegepraal.

Voor de Ark week het water van de Jordaan terug om een droge bedding aan te bieden voor de doortocht van de Joden; voor haar vielen de muren van Jericho in puin, en zonder slag of stoot viel de vesting in de handen van de Israëlieten; voor haar deinsden de machtigste legers met ontzetting terug. Het was dan ook gewoonte geworden bij het uitverkoren volk, als hun dappere mannen strijd moesten leveren, steeds

de Ark mee te voeren naar het slagveld, waar zij, als het volk zich tenminste niet door ontrouw de overwinning onwaardig had gemaakt, steeds het onderpand was van de zegepraal; vandaar dat de vijanden verschrikt vluchtten, als zij de Ark zagen naderen. De Ark was, waar zij verbleef, een bron van zegen, zoals Obededom het mocht ondervinden, toen de Ark gedurende drie maanden in zijn woning bleef.

Zo mogen ook wij dankbaar erkennen, dat waar Maria's beeltenis godvruchtig vereerd wordt, zij een bron is van zegeningen. Aan hoeveel gevaren zijn wij door haar machtige bescherming niet ontkomen? Hoeveel overwinningen danken wij niet aan haar tussenkomst op de boze machten van de hel! Hoe vaak weken op haar bevel de golven van de bekoring niet terug, toen de stijgende wateren ons zieke hart dreigden te versmachten! Haar machtige arm ruimt alle hinderpalen uit de weg, die de weg naar het beloofde land van de Hemel versperren. Ontelbaar zijn zij die hun eeuwige zaligheid aan Maria verschuldigd zijn.

De H. Schrift verhaalt dat Abiathar om een zwaar misdrijf de dood had verdiend, doch Salomon sprak tot hem: "Omdat gij de ark van de Heer hebt gedragen, daarom zal ik u sparen!" Wie zal ze tellen de schuldigen, tot wie de opperste Rechter heeft gesproken: "De eeuwige dood in de ontzettende kolken van de hel hebt gij verdiend, maar omdat gij de Ark van het Nieuwe Verbond hebt vereerd, omdat gij Maria met kinderlijke liefde hebt aangehangen, daarom zal Ik u niet veroordelen".

Gebed: O goede Moeder Maria, zoals het Israëlitische volk tientallen jaren ronddoolde door de woestijn, zo zwerven wij uw kinderen door de woestenij van het leven, in de hoop eenmaal het beloofde land van de Hemel binnen te treden. Ach, Moeder, dat eeuwige zwerven door het hete woestijnzand, terwijl de brandende zon boven onze hoofden schroeit, maakt onze voet zo traag en ontnemt ons de moed of wij wel ooit het land waar melk en honig vloeien, zullen bereiken. Wij lopen zoveel gevaren; wij klampen ons vast aan de aardse goederen en knielen neer voor het gouden kalf van de driften. O, in die gevaarvolle ogenblikken, reik ons dan uw moederlijke hand en steun ons opdat wij toch onze pelgrimstocht vervolgen en ten einde toe mogen voortzetten. Nee, laat niet toe dat wij de Hemel ooit uit het oog verliezen en de goede God de rug toekeren; omring ons daarom met uw bijstand in de uren van lijden en strijden, opdat wij eens als uw triomferende kinderen in het beloofde land van de Hemel voor eeuwig worden opgenomen.

Amen. O help mij toch, en deel mij slechts één vonkje mee van de liefde, die u verteerde, dan zal het mijn arm hart in vlam zetten voor uw allerbeminnelijkste Jezus. Dit is de enige gunst die ik van u verlang. Amen.

Oefening: Dikwijls ons doordringen van de hoge waarde van onze ziel en van onze hulpbehoefte om de weg van de deugd ten einde toe af te leggen.

... *wordt vervolgd* ...

De medailles van een sportheld

Een bezorgde jongeman en een zuster

“Hé Mike! Wij gaan met zijn allen met de bal naar het braakliggend terrein, kom je mee?” “Sorry jongens, maar ik heb iets belangrijks te doen deze ochtend! Ik dwaal al een uur door de straten van de wijk op zoek naar Zuster Mechtilde, maar tot nu toe kan ik haar niet vinden.” “Wat voor belangrijks heb je te zeggen tegen die zuster? Normaal ben je meteen van de partij als we gaan honkballen!” “O – ik heb nu niet de tijd om het uit te leggen; later, ik beloof het! Maar jullie veel plezier!”¹

In de stad Jersey City in Amerika waar Mike woont, kent iedereen of bijna iedereen Zuster Mechtilde.² Sinds haar intrede in het klooster van de Zusters Dienaresen van Jezus en Maria in 1904 is het al meer dan 40 jaar dat men haar elke ochtend de straten ziet doorkruisen, een klein karretje duwend, bedelend om een kleine bijdrage of gift voor haar gemeenschap. Ondanks haar verlegenheid en voorliefde voor het beschouwende leven is deze beste zuster door haar overste aangewezen als ‘zuster collectant’, en zij doet dit werk zo goed, dat, ondanks haar jaren-

lange dienst en haar gevorderde leeftijd, er binnen de gemeenschap niemand is die eraan denkt om haar een andere taak te geven. Elke dag, tussen haar uren van aanbidding bij het Allerheiligste en haar leven in de gemeenschap, dribbelt het nederig zusterje door het stadje om de overvloed van de rijke op te halen en de kleine aalmoes van de arme. In ruil voor de ontvangen gift deelt zij op haar beurt weer uit van de geestelijke rijkdom die ze heeft opgedaan tijdens haar uren voor het tabernakel. God heeft haar de genade van een gevoelig hart gegeven, een hart vol begrip en dat meeleeft met het lijden van de naaste. In het stadje is ze eigenlijk

meer apostel dan bedelaarster van materiële zaken. Naast het goede woord dat ze overal zaait, is ze ook vrijgevig met medailles en Rozenkransen. O, die medailles! Ze zou ze wel aan iedereen willen geven om aan het verzoek van onze goede Hemelse Moeder te beantwoorden. En Maria heeft haar een handje geholpen: een weldoener is haar officiële sponsor geworden om Wonderdadige Medailles te verspreiden. Dat stelt haar in staat om de medailles rijkelijk uit te delen onderweg.

Om zichzelf maakt Zuster Mechtilde zich niet zo druk. Sedert haar jeugd eet ze al weinig en ze eet nu nog minder. Ze staat elke dag om 4.00 uur op, gaat een uur naar de kapel voor aanbidding,

neemt deel aan de Mis en begint dan met haar bedelrondje en gaat ze gezinnen bezoeken. Overal wordt ze warm onthaald. Nooit accepteert ze een versnapering of een drankje dat men haar zo welwillend aanbiedt, maar alles wat nuttig kan zijn voor haar gemeenschap neemt ze graag aan: groente, oude schoenen of brillen ... Ze neemt alles glimlachend aan en vervolgt haar route terwijl ze haar Rozenhoedje bidt.

Mike kent de zuster goed en heeft al veel verhalen over haar gehoord; voor iedereen is “de zuster van de medailles” een heilige! En daarom wil Mike haar ook graag spreken. Eindelijk, op een kruispunt, ziet hij haar, wachtend voor rood licht.

Een succesvolle carrière met een keerzijde

“Goedemorgen zuster! Ik ben blij u gevonden te hebben, want ik heb u iets te vragen. Als u wilt, dan duw ik uw karretje en dan bespreken we mijn probleem al lopend?” “Graag, mijn jongen! Ik geloof dat ik je ken? Hebben jouw ouders niet een café niet ver van het station vandaan? Ze zijn vrijgevig! Elke keer dat ik bij hen langskom, geven ze me

wel het één of het ander.” “Dat is waar; mijn ouders zien u graag. In de woonkamer hebben we het mooie plaatje van Maria dat u ons een keer heeft gegeven, weggezet; ikzelf houd van de goede God en de catechismuslessen, maar bij ons thuis bidden we niet zo veel ...” “Is het daarover dat je me wilt spreken?” “Niet echt, ik wilde graag raad vragen. Ziet u, ik ben fan van honkbal, en al vanaf dat ik heel klein was, luisterde ik met papa naar alle belangrijke wedstrijden op de radio. Ik ben een grote fan van Babe Ruth!” “Babe Ruth? Wie is dat?”

“O zuster, zegt u me niet dat u de beste honkballer aller tijden niet kent? Hij heeft nog nooit een wedstrijd verloren, heel de wereld kent hem ... en weet u, toen hij klein was, hadden zijn ouders ook een eethuisje, net zoals die van mij. Maar zij

letten niet zo op hem en al gauw haalde hij streken uit. Zijn ouders stuurden hem uiteindelijk met zeven jaar naar een pensionaat, dat geleid werd door religieuzen. Iedereen dacht dat hij onverbeterlijk was, behalve het hoofd van de discipline, Broeder Matthias. Die zag de goede kant van Babe en ook zijn grote aanleg voor honkbal. Hij heeft toen tijd genomen om de jongen verschillende technieken aan te leren. Dat ging zó goed, dat de directeur van het pensionaat, die onder de indruk was van de prestaties van Babe, contact heeft opgenomen met de eigenaar van een grote honkbalclub. Die begreep al gauw dat Babe een kampioen zou worden en bood hem een baan aan binnen het team. George Herman Ruth jr., zoals hij heette, was toen maar pas 19 jaar en omdat hij zo jong was, kreeg hij de bijnaam Babe. Hij heeft onder meer gespeeld bij de Boston Red Sox, de New York Yankees en de Boston Braves, en gaat door voor de beste honkballer aller tijden. Weet u, hij is niet alleen een kei in honkbal, hij is ook een sympathieke man en een kindervriend. Zo is hij hier

drie jaar geleden komen spelen en al de kinderen van de stad mochten gratis komen kijken!”

“God zal zijn vrijgevigheid wel belonen ...” “Ja precies zuster, ik was gelukkig te lezen dat Babe heel dankbaar was jegens de paters die zich over hem hebben ontfermd toen hij kind was, en ik dacht eigenlijk dat hij nog altijd een goed christen was. Maar enige tijd geleden hebben vrienden van school me een boek over zijn leven geleend en daaruit begreep ik dat hij door het succes van het pad afgedwaald is. Hij houdt nu van goed eten, alcohol drinken en feesten. En daardoor ben ik bang dat hij niet meer in vriendschap met God leeft!”

Goede raad van het zustersertje

“Het is heel goed dat je bezorgd bent over zijn ziel; maar weinigen zullen eraan denken voor hem te bidden. Doe jij het maar wel ...” “Zuster, zojuist hoorde ik op de radio dat hij ernstig ziek is en aan kanker geopereerd zal worden. Zegt u mij welk gebed ik kan bidden, opdat hij zich bekeert!” “Luister, we zullen allebei voor hem gaan bidden; we gaan hem toevertrouwen aan Maria! Zij is almachtig op het Hart van Jezus ... bid je soms het Rozenhoedje?” “Maria? Maar is het niet beter om direct God aan te roepen?”

“Wacht even! Kijk naar deze Wonderdage Medaille. Ken je er de geschiedenis van?” “Ja, een beetje ...” “Catherine Labouré heeft de Maagd Maria gezien met haar handen geopend. Van haar vingers kwamen stralen die op de aarde vielen. De H. Maagd heeft aan Catherine uitgelegd dat die stralen de genaden voorstelden die ze uitdeelde aan de mensen die erom vroegen. Maar van sommige plekken van haar vingers kwamen geen stralen, omdat de mensen ongelukkigerwijze haar niets vroegen, of niet om die

genaden! Maria heeft ook nog gezegd: 'Degenen, die deze medaille met vertrouwen dragen, zullen grote genaden krijgen'. Zie je, Jezus had op aarde kunnen komen zonder langs Maria te gaan; Hij had ook Zijn genaden uit kunnen delen zonder haar hulp. Maar het is een feit dat Hij langs haar wil gaan! Al de genaden die Hij heeft verdiend tijdens Zijn lijden,

heeft Hij toevertrouwd aan Maria, opdat zij ze kan uitdelen aan de mensen van goede wil. 'Wanneer zij wil, aan wie zij wil, zoals zij wil, zoveel zij wil,' zoals de H. Bernardus pleegt te zeggen. "Dan zal ik goed tot Maria gaan bidden. En, ik beloof het u, zuster, mijn best te doen een Wonderdadige Medaille te sturen aan onze kampioen!"

De volharding beloond

Enkele dagen later was Mike blij zijn brief voor Babe Ruth te kunnen versturen. De kranten kondigden spoedig aan dat de operatie van de sportieveling goed was verlopen en het gevaar geweken.

Mike en Zuster Mechtilde bleven echter dagelijks bidden voor hun beschermeling. Twee jaren verstreken zo tot 16 augustus 1948. Die dag kondigden de kranten met dikke letters het overlijden aan van de kampioen. Maar drie dagen na dit droevige bericht publiceerde de 'Guideposts', een tijdschrift dat door duizenden Amerikanen werd gelezen 'het geestelijk testament' van Babe Ruth, die erop had gestaan dit aan hen te versturen kort voor zijn dood:³

"Mijn vrienden, ik geef het toe, ik ben niet altijd een goed katholiek geweest. Ik heb me verwijderd van de Kerk. Maar ik ben nooit de uitmuntende geestelijke vorming vergeten die de goede paters mij hebben gegeven in mijn jeugd! Ik heb altijd gebeden, maar het geloof verdween naar de achtergrond in mijn leven. Mensen denken vaak dat kinderen die naar de zondagschool worden gestuurd niet gelovig worden en uiteindelijk de Kerk haten. Geloof het niet: het

geloof bezinkt en blijft diep van binnen. Het is alsof er een klein, stevig kapelletje is, waar ze bij problemen altijd naar toe kunnen gaan, ook al zit alles onder het stof. Ik weet het van de brieven die ik kreeg van kinderen en van de activiteiten die ik met hen deed. Ik bleef ook teruggaan naar Broeder Matthias en de kinderen die ik daar achterliet. Ik als geen ander ken de moeilijkheden in de jeugd. Ik geloof dan ook dat een christelijke opvoeding het beste is dat een kind kan krijgen.

Toen ik in New York een appartement bewoonde, bleef ik bidden voor een groot raam dat ik daar had. Ik vroeg God dat ik mocht worden hoe Hij het wilde.

In december 1946 werd ik opgenomen in het Franse ziekenhuis in New York, en werd ik geconfronteerd met een ingrijpende operatie. Paul Carey, één van mijn beste vrienden, zei me toen: 'Ze gaan je morgen opereren. Denk je er niet over om je huis op orde te brengen?' Ik heb meteen begrepen wat hij bedoelde en voor de eerste keer besefte ik, dat ik kon komen te overlijden. Ik heb geknikt en Paul is opgestaan om een priester te halen en ik heb een generale Biecht af-

gelegd. De priester kwam de dag erna terug met de H. Communie. Hij zei me dat ik niet hoefde te vasten, maar ik zei dat ik het wel zou doen. Ik heb zelfs geen druppel water gedronken.

Toen ik die avond in bed lag, voelde ik een immense vrede van binnen; ik was vrij van angsten en zorgen en ik ben gerust ingeslapen. Mijn ziel was klaar voor de grote oversteek!

Maar de goede God stond toe dat de operatie slaagde. Het risico was groot dat ik weer terug zou vallen in dezelfde slechte neigingen, maar gelukkig bracht mijn

vrouw me enkele dagen na mijn operatie de brief van een jonge supporter, die me schreef: ‘Beste Babe, ik bid alle dagen voor u. Ik stuur u een Wonderdadige Medaille. Als u hem draagt, dan maakt Maria een beter mens van u, dat heeft ze beloofd! Uw vriend Mike Quinlan’. Ik geef toe dat die brief me heeft getroffen. Ik heb mijn vrouw gevraagd de medaille op mijn pyjama te spelden. En sindsdien heeft deze me niet meer verlaten. Vandaag kan ik bevestigen dat Maria haar belofte heeft gehouden en dat ik een beter persoon ben geworden. Ik sterf met de vrede in mijn ziel. Ik neem de medaille mee in mijn graf.”

Een aanmoediging voor het apostolaat

De vrienden van Mike waren niet verbaasd dat na de publicatie van deze tekst Mike een onvermoeibaar apostel van Maria werd. In navolging van Zuster Mechtilde begon hij medailles uit te delen. Dit apostolaat scheen hem altijd steeds gemakkelijker, en het moet gezegd worden dat Babe Ruth er magnifieke reclame voor had gemaakt!

Laat dit verhaal ons als Ridders van de M.I. aansporen tot het eveneens onvermoeibaar uitdelen van Wonderdadige Medailles. Denken we ook aan de woorden van Zuster Mechtilde, dat er weinig of geen mensen aan denken om te bid-

den voor beroemde persoonlijkheden. Wij hebben zelf vaak ook een voorkeur voor een bepaalde zanger, een acteur, iemand uit de sportwereld en bewonderen deze persoon voor diens prestaties. Bidden wij ook voor deze personen, want vaak zijn ook zij afgedwaald van het goede pad en leiden een werelds leven. Misschien is het zelfs ook mogelijk een medaille naar hen op te sturen! We weten nooit hoe een dubbeltje rolt.

Zetten wij ons werk van apostolaat daarom onverminderd voort – onze goede hemelse Moeder zal ons ervoor belonen.

Marielle Verbeek

Dit artikel is een vertaling van een artikel uit ‘Le Courrier des Croisés’ april 2021 nr. 269, het maandelijks EK-blad uitgegeven door de priorij van Brussel

1. http://www.monialis-op.ch/fileadmin/user_upload/jeunes/
2. <https://servantesdejesus-marie.org/s-mechtilde/vie-de-priere-et-communautaire-de-soeur-mechtilde>

3. <https://www.guideposts.org/better-living/positive-living/guideposts-classics-babe-ruth-foundation-of-faith>

*Op 6 juli 2021 telde deze stichting 21.696 vrienden,
waarvan 1.624 geverifieerde medici.*

Artsen Collectief: “Gezonde kinderen vaccine- ren is onverantwoord.”

juni 29, 2021

Persbericht

Het Artsen Collectief is zeer bezorgd en ontstemd over het advies van de Gezondheidsraad die vandaag stelt om ‘het Covid-19-vaccin van BioNTech/Pfizer beschikbaar te stellen voor alle adolescenten van 12 tot en met 17 jaar die daarvan zelf gebruik wensen te maken’. De ruim 1.500 medische professionals van het collectief stellen: “De overgrote meerderheid van kinderen en jongeren krijgt geen of slechts milde klachten, kinderen hebben nauwelijks aandeel in de verspreiding van het coronavirus. Als kinderen voor het eerst in de historie gevaccineerd worden ‘voor een ander’, dient de veiligheid op (middel)lange termijn onomstotelijk

vast te staan. Die veiligheidsdata zijn er echter nog niet. Serieuze bijwerkingen worden echter steeds meer bekend, zoals hartspierziekten (myocarditis). We weten inmiddels dat de kans dat een jongere tot 17 jaar myocarditis krijgt na vaccinatie 13x groter is dan de kans op overlijden na een Covid-19-infectie. Andere eventuele ernstige bijwerkingen zijn nog onbekend. Dat de Gezondheidsraad aan deze feiten en de ethiek voorbijgaat, is ongelooflijk. Het vaccineren van kinderen met vaccins die nog in een onderzoeksfase zijn, is onverantwoord.”

Het Artsen Collectief roept zowel de Tweede Kamer als demissionair minister De Jonge nadrukkelijk op geen overhaaste beslissing te nemen. Op 14 juni jl. stuurde het collectief hierover al een brief aan de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport. De artsen en medisch professionals uitten daarin hun bezorgdheid omtrent het advies van de Gezondheidsraad om gezonde kinderen vanaf 12 jaar tegen corona te vaccineren: “Laten we geen gok nemen met onze kinderen¹”.

Ook schreven de medici meerdere artikelen over hun grote zorgen, onder andere in het NRC ‘Gebruik tieners niet als immunologisch schild²’ en de Telegraaf ‘Gezonde tieners inenten is omgekeerde wereld³’.

Dringend beroep

Naast de politiek, doet het Artsen Collectief een dringend beroep op (kinderrechten)organisaties om in verweer te komen tegen het vaccineren van gezonde kinderen. Ook doet het collectief een dringend beroep op huisartsen, artsen en ook ouders zich goed te informeren over de voor-/nadelen van vaccineren en de bijwerkingen die (inter)nationaal naar voren komen en hierover in gesprek te gaan met (hun) kinderen: “Kinderen hebben de afgelopen anderhalf jaar veel opgeofferd en onze jeugd is de toekomst. Zij hebben nog een heel leven voor zich. Risico’s door vaccinatie moeten we uitsluiten. Wij hebben de taak onze kinderen te beschermen en hun lichamelijke integriteit niet op te offeren voor volwassenen. Dat is de omgekeerde wereld.”

1. <https://artsencollectief.nl/geen-gok-nemen-met-onze-kinderen/>
2. <https://artsencollectief.nl/gebruik-tieners-niet-als-immunologisch-schild/>
3. <https://artsencollectief.nl/gezonde-tieners-inenten-is-de-omgekeerde-wereld/>

“Beter zicht op overlijden na coronavaccinatie is noodzakelijk.”

juni 24, 2021

De overheid zet in op massale vaccinatie voor het virus SARS-CoV-2 met vaccins die zich nog in een onderzoeksfase bevinden tot in 2023, tijdelijk zijn toegelaten en voorwaardelijk zijn goedgekeurd door de European Medicines Agency (EMA). Als Artsen Collectief hebben wij grote zorgen over de zinnigheid en noodzaak van deze vaccinatie. Wij vinden het zeer belangrijk dat mensen een weloverwogen keuze kunnen maken. Daarvoor is objectieve informatie nodig, waarbij men er zeker van mag zijn dat er geen financiële belangenverstrengelingen zijn bij de informerende instanties. Daarbij is het zeer belangrijk dat (huis)artsen de mensen goed informeren over de voor-/nadelen (*informed consent*).

Vaccinaties kunnen wel degelijk bijwerkingen hebben. Er zijn tot op heden (24 juni 2021) ruim 440.000 vermoede bijwerkingen bij het Bijwerkingencentrum Lareb¹ gemeld aangaande de coronavaccins. Eén van de ernstige bijwerkingen is ‘overlijden na vaccinatie’. Er zijn nu 409 meldingen van overlijden na coronavaccinatie bij Lareb bekend. Deze notitie richt zich op het belang van goede registratie van overlijden na vaccinatie en van obductie bij overlijden na coronavaccinatie, want beter zicht op overlijden na vaccinatie is noodzakelijk om op termijn chronische ziekte of overlijden te voorkomen.

Doodsoorzaak

Overlijden is het gevolg van een keten aan oorzaken. Naarmate de leeftijd vordert is er bovendien vaak sprake van comorbiditeit, het voorkomen van meerdere aandoeningen bij een persoon.

Wanneer een patiënt overlijdt binnen zes weken na vaccinatie zou altijd overleg met een forensisch arts moeten plaatsvinden. Als de patiënt voldoende is geïnformeerd over voor- en nadelen (*informed consent*) en de inenting protocolair is uitgevoerd, kan een verklaring van natuurlijke dood door de forensisch

“Beter zicht op overlijden na coronavaccinatie is noodzakelijk.”

arts worden afgegeven. Ook dient te worden afgesproken wie de melding doet bij het Lareb.

Het doodsoorzakenformulier wordt slecht ingevuld. Wellicht worden artsen hierin onvoldoende opgeleid. Vaak wordt de meest voor de hand liggende doodsoorzaak ingevuld, waarbij statistische waarschijnlijkheid een zelfversterkend effect heeft.

Bij het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) heeft men zich gebonden aan de International Classification of Diseases (ICD 11). Daarin wordt vac-

cinatie expliciet genoemd onder categorie 24².

Complicatie of calamiteit?

De wijze waarop *informed consent* is verkregen, is cruciaal voor de keuze of het hier gaat om een natuurlijke dood (ten gevolge van een natuurlijke ziekte of complicatie bij uitvoering van een handeling conform richtlijnen van de beroepsgroep: fout gegaan) of een *onnatuurlijke* dood (medisch handelen in strijd met de richtlijnen: fout gedaan).

Het verkrijgen van uitdrukkelijke toestemming voor het vaccin door de persoon/patiënt is hier van bijzonder belang, omdat de toelating van het vaccin voorlopig is. Heeft iedereen die wordt gevaccineerd daar toestemming voor gegeven in het volle bewustzijn van de zinnigheid, effectiviteit en veiligheid van het vaccin?

Het is de vraag of de algemene voorlichting door de overheid en door het RIVM daar voldoende voor is geweest. Als dat niet het geval is en de verantwoordelijke arts kan niet aantonen dat de patiënt expliciet heeft ingestemd, kan daar civiele aansprakelijkheid voor het overlijden uit voortvloeien.

Het komt voor dat een arts behandeling weigert of opname in een verpleeghuis verhindert, wanneer een patiënt zich niet laat inenten. Als deze vervolgens overlijdt, bestaat vrijwel zeker aansprakelijkheid.

Een huisarts dient zijn patiënten bij wie een contra-indicatie bestaat expliciet en proactief te adviseren om vooral *niet* gevaccineerd te worden.

Registratie van overlijden

Overlijdens worden tijdens een pandemie op vier manieren geregistreerd:

1. Als iemand aan een zogenaamde A-ziekte (wettelijke maatregelen mogelijk) overlijdt, dient de behandelend arts dit te melden bij de Gemeentelijke en Gezondheidsdienst (GGD)³.
2. Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) registreert de oversterfte in Nederland. De oversterfte wordt nu vrijwel geheel toegeschreven aan COVID-19. Daaruit blijkt minder oversterfte tijdens de tweede golf, maar is na negen weken nog steeds hoog⁴.
3. De behandelend arts vult naast de overlijdensverklaring een doodsoorzaken formulier in. Zie hiervoor adviezen CBS gebruik van Covid-19 op doodsoorzaakverklaring (B-formulier)⁵. Bij overlijden na vaccinatie dient de behandelend arts altijd overleg met een forensisch arts te hebben (dit volgens standpunt Forensisch Medisch Genootschap d.d. 16-04-2021). Als de vaccinatie '*lege artis*', dus volgens de gebruikelijke medische zorgvuldigheid is uitgevoerd, is er sprake van een natuurlijke dood.
4. Behalve het overlijden, is het aantal verloren (gezonde) levensjaren een nuttige maat. Daarmee wordt leeftijd omzeild, belangrijk en relevant, omdat voornamelijk ouderen aan COVID-19 overlijden. Mensen met een lage sociaaleconomische status overlijden zeven jaar eerder en hebben vijftien jaar minder jaren zonder beperkingen.

Registratie van bijwerkingen

Bij een vermoeden van een ernstige bijwerking, dus zeker een overlijden, moeten de beroepsbeoefenaren een melding doen bij het Bijwerkingencentrum Lareb (Geneesmiddelenwet art 78 lid3)⁶.

Omdat de plicht tot melden bestaat, zouden we ervan uit moeten kunnen gaan dat alle overlijdens na vaccinatie worden gemeld. Er zijn echter talrijke gevallen bekend waarin overlijden aan een onderliggende ziekte zo waarschijnlijk wordt geacht dat er geen melding heeft plaatsgevonden. In die gevallen is dan geen obductie gedaan.

Er is geen actieve registratie van bijwerkingen. Deze actieve registratie zou kunnen plaatsvinden door bijvoorbeeld alle gevaccineerden na één, twee en/of zes weken te benaderen. Het Lareb gaat daarom uit van een onderregistratie van bijwerkingen. De beroepsbeoefenaar, de patiënt (of nabestaanden) moeten zelf het initiatief tot melden van een bijwerking nemen.

Alleen in geval van een calamiteit (overlijden, levensbedreigende situatie, ziekenhuisopname, blijvende invaliditeit, een aangeboren afwijking) geldt er een wettelijke verplichting tot melden voor de zorgverlener, maar er zijn twijfels of

“Beter zicht op overlijden na coronavaccinatie is noodzakelijk.”

alle hulpverleners wel op de hoogte zijn van deze verplichting. Bovendien is het de vraag of ze een ziektebeeld, dan wel overlijden, herkennen als mogelijk veroorzaakt door de vaccinatie.

Voor overlijden na vaccinatie betekent dit dat een zorgverlener zelf moet inschatten of er vermoedelijk een oorzakelijke relatie bestaat tussen de vaccinatie en het overlijden. Melden is niet verplicht als er overduidelijk sprake is van een andere oorzaak dan vaccinatie. Is de relatie nog heel onduidelijk, dan kan het laagdrempelig gemeld worden. Het Lareb beoordeelt bij ieder gemeld overlijden zorgvuldig hoe sterk de mogelijke relatie tussen het overlijden en de vaccinatie is.

Obductie

In Nederland wordt in 5% van de overlijdens een obductie uitgevoerd. Binnen Europa is dit – op twee Oost-Europese landen na – het laagste percentage.

Voor obductie bij een natuurlijke doodsoorzaak, is toestemming van de nabestaande nodig. De nabestaande moet de mogelijkheid tot obductie echter wel kennen. Behalve de behandelend arts, kan ook de uitvaartondernemer een rol spelen door de mogelijkheid van obductie te bespreken, de procedure te verduidelijken en te motiveren (namelijk een bijdrage leveren aan de kwaliteit van de zorg en specifiek de veiligheid van het vaccin).

Daarbij komt dat de financiering van de obductie niet altijd goed geregeld is. Als de nabestaanden niet willen betalen (een overledene is geen rechtspersoon en kan zich dus niet verzekeren), komt de rekening bij het ziekenhuis terecht dat obducties niet altijd waardeert als een belangrijk kwaliteitsinstrument.

Als er enige onzekerheid bestaat over de oorzaak van overlijden, zou altijd een obductie moeten plaatsvinden. Bij verdenking op COVID-19 én indien overlijden binnen acht weken na de laatste vaccinatie heeft plaatsgevonden, zou het standaard moeten gebeuren.

Conclusies en aanbevelingen

De registratie van bijwerkingen en doodsoorzaken is onvoldoende, willekeurig, niet-wetenschappelijk en te vaag.

Het vertrouwen in een vaccinatiecampaagne wordt geschaad door bijwerkingen niet goed te registreren. Goed registreren van bijwerkingen en calamiteiten na vaccinatie, met een vaccin dat een voorwaardelijke goedkeuring heeft, zou op termijn onnodig chronische ziekte en/of overlijden moeten voorkomen. Het aantal obducties is echter te gering om alle overlijdens door vaccinatie of door/met COVID-19 vast te kunnen stellen.

Het is belangrijk om:

- personen/patiënten alleen te vaccineren na ‘*informed consent*’ over zinnigheid, effectiviteit en veiligheid van het vaccin door de (huis)arts en na goedkeuring van de persoon/patiënt;
- alle gevaccineerden na één, twee en/of zes weken te benaderen om bijwerkingen inzichtelijk te krijgen;
- alle overlijdens na vaccinatie te melden bij het Lareb;
- de meldverplichting in geval van een calamiteit en mogelijkheid tot laagdrempelig melden onder de aandacht te brengen bij zorgverleners;
- artsen goed voor te lichten over hoe het doodsorzakenformulier moet worden ingevuld;
- bij overlijden binnen zes weken na vaccinatie heeft een arts altijd met een forensisch arts te overleggen;
- nabestaanden via de arts en/of uitvaartondernemer te informeren over mogelijkheid tot obductie;
- bij enige onzekerheid over de oorzaak van overlijden altijd een obductie te doen, zeker bij verdenking op COVID-19 én wanneer overlijden binnen acht weken na de laatste vaccinatie heeft plaatsgevonden;
- ziekenhuizen financiële ruimte te laten reserveren om obducties uit te kunnen voeren.

Bronnen en literatuur

- In Duitsland zijn nu meer dan 500 sterfgevallen bekend na vaccinatie. 27 mei 2021: Het Paul Ehrlich Instituut registreerde 425 overlijdensgevallen na vaccinatie. Niet alle gevallen zijn aan het vaccin te wijten.⁷
- België stopt met Janssen-vaccin voor 41-minners na sterfgeval. 26 mei 2021: België stopt met het inenten met het Janssen-vaccin van mensen van 40 jaar en jonger, nadat een vrouw in een Belgisch ziekenhuis was overleden.⁸
- Man overlijdt na vaccinatie op eerste dag priklocatie Bollenstreek. 14 april 2021: Een 77-jarige man verliet na vijftien minuten de locatie en werd onwel voor de deur. Hij is opgevangen door artsen van de GGD en meegenomen door de ambulance. De man overleed in het ziekenhuis. Het is onduidelijk waaraan de man is overleden. Er wordt onderzocht of de Pfizer-vaccinatie een rol heeft gespeeld.⁹
- Geen noodzaak hele bevolking te vaccineren. 27 april 2021: Alain Grootaers interviewt Theo Schetters, “Massavaccinatie is niet nodig omdat voldoende mensen weerstand hebben opgebouwd en geneesmiddelen voldoende effectief zijn”.¹⁰
- Is de sterfte aan vaccinatie terug te vinden in de CBS cijfers? 21 april 2021: Michael Smulders, oud huisarts in Den Bosch maakte relevante video¹¹

- Gebruik van het B-formulier voor registratie van de doodsoorzaak. 17 april 2021: Onder- en over-registratie berusten op gebrek aan kennis van het B-formulier, het “oorzaak van overlijden”- formulier. Artsen beïnvloeden (on) bewust het sterftcijfer.¹²
- 381 Nederlanders na vaccinatie overleden. 14 juni 2021: Uit cijfers van bijwerkingencentrum Lareb blijkt dat tot 28 maart in totaal 189 mensen overleden (vlak) nadat ze een coronavaccinatie kregen. Een direct verband is niet aan te tonen. In totaal zijn er volgens het coronadashboard van de Rijksoverheid nu zo’n 10,7 miljoen vaccinaties gezet.¹³
- Harde cijfers? 26 maart 2021: Video van Michael Smulders, die op zoek gaat naar “harde” cijfers. CBS legt de begrippen sterfte, verwachte sterfte en oversterfte uit.¹⁴
- Veel overlijdens in verpleeghuizen na het vaccin. 25 maart 2021: Volgens de officiële instanties sterven zij aan corona of aan onderliggend lijden, maar nooit door de vaccinatie. Dat is vreemd, als je aan corona overlijdt, mag het onderliggend lijden niet genoemd worden. Als je na vaccinatie overlijdt, is juist het onderliggend lijden de doodsoorzaak.¹⁵
- Of iemand aan de vaccinatie is overleden zal vaak onduidelijk blijven. 19 maart 2021: Via de media bereiken ons de laatste tijd regelmatig berichten dat mensen vrij snel na toedienen van een vaccin overlijden. Het gaat vaak om kwetsbare ouderen, maar ook gezonde volwassenen. Een causale relatie is vaak niet te achterhalen.¹⁶
- 35 mensen overleden na vaccinatie, waarschijnlijk door onderliggende problemen. 16 februari 2021: Tot nu toe zijn in Nederland 35 sterfgevallen na een vaccinatie tegen Covid-19 gemeld, laat het bijwerkingencentrum Lareb dinsdag weten. Dat zijn er twintig meer dan de organisatie vorige week meldde. Het gaat volgens Lareb om kwetsbare ouderen met ernstige onderliggende gezondheidsproblemen. Deze problemen zijn volgens de organisatie de meest voor de hand liggende verklaring voor de sterfgevallen.¹⁷
- Vijftien meldingen van overlijden na vaccinatie met coronavaccins. 8 februari 2021: Er zijn tot nu toe vijftien meldingen van overlijden na vaccinatie met coronavaccins, meldt Bijwerkingencentrum Lareb. Volgens de organisatie gaat het daarbij om kwetsbare ouderen met ernstige onderliggende gezondheidsproblemen.¹⁸
- CBS berekent oversterfte op basis van een schatting van de verwachte sterfte. 15 januari 2021: Het CBS constateert een grote overeenkomst tussen de door hun berekende oversterfte en de B- formulieren waarin Covid-19 als doodsoorzaak wordt opgegeven.¹⁹
- 41-jarige Portugese verpleegkundige overlijdt twee dagen na vaccinatie. De doodsoorzaak van een Portugese burger die op 30-12-2020 is gevaccineerd, valt onder het medisch geheim. Autopsie zou op een andere doodsoorzaak wijzen.²⁰

- Het doodsoorzakenformulier wordt slecht ingevuld. 1 oktober 2018: Doodsoorzaken worden vaak foutief geregistreerd, wat zorgt voor onjuistheden in de statistieken. De auteurs hebben daarom onderzocht wat de oorzaken van deze fouten zijn en geven tips om die in het vervolg te kunnen vermijden.²¹
- Handreiking (on)natuurlijke dood. 8 februari 2016: Indien een patiënt overlijdt, dient de behandelend arts het lichaam te schouwen. Als hij niet overtuigd is van een natuurlijke doodsoorzaak, moet een arts specifieke stappen nemen. Wanneer is sprake van een overlijden als gevolg van een calamiteit of een complicatie?²²

1. Lareb, <https://www.lareb.nl/pages/update-van-bijwerkingen>
2. ICD-11 – ICD-11 for Mortality and Morbidity Statistics (who.int), <https://icd.who.int/browse11/l-m/en/http%3a%2f%2fid.who.int%2fid%2fenti%2f1249056269>
3. Wetten.nl – Regeling – Wet publieke gezondheid – BWBR0024705 (overheid.nl), <https://wetten.overheid.nl/BWBR0024705/2014-03-07#HoofdstukV>
4. CBS, <https://www.cbs.nl/>
5. Adviezen CBS gebruik van Covid-19 op doodsoorzaakverklaring (B-formulier), <https://www.cbs.nl/nl-nl/deelnemers-enquetes/deelnemers-enquetes/decentrale-overheden/decentrale-overheid/doodsoorzaakverklaring/adviezen-cbs-gebruik-van-covid-19-op-doodsoorzaakverklaring--b-formulier-->
6. Wetten.nl – Regeling – Geneesmiddelenwet – BWBR0021505 (overheid.nl), <https://wetten.overheid.nl/BWBR0021505/2020-04-01#Hoofdstuk8>
7. <https://www.echo24.de/welt/corona-impfung-todesfaelle-tod-deutschland-hirnrnvenen-thrombose-johnson-biontech-moderna-astrazeneca-90574215.html>
8. België stopt met Janssen-vaccin voor 41-minners na sterfgeval | Leiden | AD.nl, <https://www.ad.nl/leiden/belgie-stopt-met-janssen-vaccin-voor-41-minners-na-sterfgeval-a920bc16/>
9. Man overlijdt na vaccinatie op eerste dag priklocatie Bollenstreek – Omroep West, <https://www.omroepwest.nl/nieuws/4380685/Man-overlijdt-na-vaccinatie-op-eerste-dag-priklocatie-Bollenstreek>
10. Alain Grootaers interviewt Theo Schetters (carineknepen.info), <https://www.carineknepen.info/post/alain-grootaers-interviewt-theo-schetters>
11. (429) Oversterfte (6 van 6) Sterven door vaccinatie voor COVID-19, statistisch gezien mogelijk? – YouTube, <https://www.youtube.com/watch?v=hQbat0z4Jhk>, zie ook de samenvatting, <https://www.youtube.com/watch?v=542kO9ci97c>
12. (440) Oversterfte (4 van 6) – YouTube, <https://www.youtube.com/watch?v=dX6FJLNFus>
13. Update meldingen bijwerkingen coronavaccins (week 23) (lareb.nl), <https://www.lareb.nl/news/update-meldingen-bijwerkingen-coronavaccins-week-23>
14. (440) Oversterfte (2 van 6) – YouTube, <https://www.youtube.com/watch?v=O1XTt20f3Sk>
15. Veel overlijdens in verpleeghuizen na het vaccin (wordpress.com), <https://systeembug.wordpress.com/2021/03/25/veel-overlijdens-in-verpleeghuizen-na-het-vaccin/>
16. Vaccins en bijwerkingen: overwegingen over causale relaties – Over Nu, <https://overnu.nl/vaccins-en-bijwerkingen-overwegingen-over-causale-relaties/>
17. 35 ouderen overleden na vaccinatie, waarschijnlijk door bestaande problemen | NU – Het laatste nieuws het eerst op NU.nl, <https://www.nu.nl/coronavirus/6116732/35-ouderen-overleden-na-vaccinatie-waarschijnlijk-door-bestaande-problemen.html>
18. 15 meldingen van overlijden na vaccinatie met coronavaccins | Binnenland | Telegraaf.nl, <https://www.telegraaf.nl/nieuws/1044339163/15-meldingen-van-overlijden-na-vaccinatie-met-coronavaccins>
19. Oversterfte (cbs.nl), <https://www.cbs.nl/nl-nl/video/ee9e6c2be0004004b2f36e741ef78553?16by9>
20. Autópsia de funcionária do IPO não estabelece relação direta com vacina contra a Covid-19 – XXII Governo – República Portuguesa (portugal.gov.pt), <https://www.portugal.gov.pt/pt/gc22/comunicacao/comunicado?i=autopsia-de-funcionaria-do-ipo-nao-estabelece-relacao-direta-com-vacina-contr-a-covid-19>
21. Doodsoorzaak vaak fout ingevuld: hoe kan het beter? | medischcontact, <https://www.medischcontact.nl/nieuws/laatste-nieuws/artikel/doodsoorzaak-vaak-fout-ingevuld-hoe-kan-het-beter.htm>
22. Wat te doen na overlijden patiënt? Handreiking (Niet-)natuurlijke dood biedt houvast | KNMG, <https://www.knmg.nl/actualiteit-opinie/nieuws/nieuwsbericht/wat-te-doen-na-overlijden-patient-handreiking-niet-natuurlijke-dood-biedt-houvast.htm>

Terugblikken

Eerste H. Communies op het feest van Onze-Heer-Hemelvaart,
13 mei jl. in onze kapel te Leiden

Op dezelfde dag
eveneens een Eerste
Communicant in onze
kerk te Utrecht

Pinksteren, **23 mei jl.**,
Eerste H. Communies
in onze kerk te Gerwen

Geloofd zij Jezus in het Allerheiligst Altaarsacrament!
Aangepaste Sacramentsprocessies op **6 juni jl.**

In Gerwen,
Leiden
en Utrecht

Op zondag **13 juni jl.** diende Mgr. B. Tissier de Mallerais het Sacrament van het H. Vormsel toe in de St. Willibrordkerk te Utrecht. Na ongeveer 15 maanden uitstel kon de plechtigheid eindelijk doorgang vinden.

De Antwerpse Seminarist Jan De Bruyn werd op **zaterdag 26 juni jl.** in Zaitzkofen diaken gewijd. Deo gratias! Hij begint na de zomervakantie zijn laatste jaar om volgend jaar de priesterwijding te mogen ontvangen.

Op **dinsdag 29 juni jl.**, het feest van de HH. Apostelen Petrus en Paulus, vierden Pater De Clercq zijn 10-jarig, Pater Huysegems zijn 19-jarig en Pater de Beer zijn 25-jarig priesterschap! Deo gratias! Samen 54 jaar priester! Ook de Antwerpse confraters waren tegenwoordig. Met een Drieherenmis en daarna gezelligheid met gelovigen en familie was het een prachtige dag.

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Juli

Opdat Jezus weer moge heersen over de ongelovige samenlevingen!

Augustus

Opdat de christenzielen mogen stralen van zuiverheid!

Onze Lieve Vrouw's beste bewijs: Bernadette

deel 7

Beste Kruisvaarders,

Beschermengel van goede roepingen

Bernadette vangt ze op. De nieuwe zusters. En dat doet ze héél graag! En met heel veel liefde! Eén van de gelukkigsten is Eudoxie Chatelain (“Sjatelij”). Ze komt binnen. De overste geleidt haar naar een klein zusterke, dat net uit de keuken komt. Dan kondigt de overste aan het “nieuwelinkje” aan: “Kijk, hier is Zuster Marie-Bernard!” En aan deze (Bernadette) vragen ze: “Kan je voor dit meisje en voor haar roeping bidden, dat ze volhardt?” Bernadette: “Zeker!” En dan zegt Bernadette aan jonge Eudoxie: “Kind, je zal het hier niet vervelend vinden! Je wordt nog een goede Zuster van Nevers!” En nu gebeurt iets wat Eudoxie verrast: de overste duwt haar hoofd naar beneden, tot op de hoogte van dat van Bernadette. En wat doet die “kleine zuster”? Ze neemt het hoofd van Eudoxie in de handen en geeft dan ... een dikke kus! Op haar voorhoofd! Het “nieuwtje”

blijft met open mond staan! Volledig bedremmeld (ze kan van pure verbazing niets meer zeggen)! Daarover vertelt Eudoxie later: “Mijn ogen waren niet groot genoeg om te kijken naar die kleine boodschapperster van de Heilige Maagd ...”

Op een dag bezoeken andere jonkies hun “grote” zus Bernadette, die net zeer ziek is geweest. Ze zien haar op het bed zitten. Bernadette plukt draden uit elkaar om er verband voor wondverzorging van te maken. De jongere zusters wagen schuchter een vraagje: “Zou u ons eens willen ... omhelzen?”

...” Wat doet onze kleine heilige? Zuster Agathe de Filiquier (“Filikjéir”) beschrijft het later: “Ja, ze dééd het. Maar o! Hoe deed ze dat hartelijk en fijngevoelig!”

In juli 1877 ligt Bernadette ziek op bed. Toch brengt de overste, Zuster Nathalie, nog nieuw ingetreden meisjes naar haar. Zo de jonge Valentine Borot (“Vallautín Borróo”). Ze is een beetje verlegen en houdt zich op de achtergrond. Bernadette ziet het en zegt: “Moeder, ik heb zo het idee dat je me een postulantje brengt!” En dan richting jonge Valentine: “Kom eens dichterbij, kind”. Wat het schuchtere meisje dan ook dóet. Bernadette neemt het hoofdje in haar handen en kijkt het langdurig aan. Dan geeft Bernadette er een korte, zachte kus op. Omdat Valentine niets meer zegt, vraagt Bernadette: “Voel je je niet gerust?” Valentine, verlegen, maar kinderlijk-oprecht: “O jawel ... Ik voel me in de zevende hemel!”

In augustus van hetzelfde jaar “levert” overste Nathalie weer drie “nieuwttjes” bij Bernadette af. Eentje van hen, de latere Zuster Alphonse Barat (“Barrá”), verhaalt later: “Bernadette kwam net de eerste verdieping afgelopen, door de grote glazen deur. Ze wilde snel weg, maar toen ze de

overste herkende, begreep ze dat we postulanten waren. Dan kwam ze naar ons toe, groette heel vriendelijk en gaf ieder van ons een zacht kusje. Daarna zei ze: “Jonge dames! Nooit zullen jullie er spijt van hebben, jullie aan de goede God te hebben gegeven!”

Hoofdbedekking vast, roeping vast.

Maar Bernadette heeft niet gezegd dat het allemaal gratis komt. Tegen Thérèse Lacoste: “Juffrouw! Als je écht zuster wil worden, ga je moeten leren écht het lijden lief te hebben. Aan Zijn vrienden op aarde geeft Onze Lieve Heer Zijn doornenkroon! Zoek niets beters!”

Voor elke van de nieuwe postulantjes maakt Bernadette een wit mutsje voor de inkledingsplechtigheid. En ze houdt ervan die haar jongere medezustertjes zélf op het hoofd te zetten. Dan zegt ze: “Let op: al de mutsjes die ik opzet, blijven stevig vastzitten!” Ze zegt dit als grap, maar de zusters merken dat alle zusters die het mutsje van Bernadette krijgen, later nooit meer uitreden of weggestuurd worden! Maar al te gráág rennen ze naar Bernadette om mét hun mutsje, ook hun roeping goed vast te laten zetten!

Nieuwe ridders voor Christus-Koning

Maar het zijn niet alleen zuster-roepingen, die Bernadette als dierbaar koestert. Op een dag ziet ze jonge mannen van het seminarie in Pignelin (“Pinjelíj”). Bernadette spreekt ze aan: “Jongens, zouden jullie priester willen worden? Jean-Marie Febvre draait zich

om: “Ja, zuster! Zo God wil!” Bernadette antwoordt met beslistheid: “Ja, jongen. Je zúlt priester worden!” Kijkend naar de klokkentoren gaat Bernadette verder: “Maar weet, jongen, dat de priester aan het altaar altijd verenigd is met Jezus aan het kruis. Werken en lijden zal je moeten! Maar heb goede moed!”

Nu: net díe jongen zal niet eens zo lang daarna “Eerwaarde Rector” Fevre worden! Een hele goeie! En het zal dan zĳn beurt zijn. Hij zal nu omgekeerd Bernadette helpen sterk maken!

Vriendschap voor de eeuwigheid.

Daags na haar professie in juli 1875 wordt Zuster Vincent (vroeger “Julie”) Garros, de goede vriendin van Bernadette, naar een ander huis van de kloosterorde gezonden. Bernadette begeleidt haar tot aan de deur van de spreekkamer. Zuster Vincent: “Lieve vriendin, mag ik nog een aandenken van jou meekrijgen?” Bernadette: “Weet je ... als je veel van elkaar houdt, dan is dat eigenlijk niet nodig. Maar denk eraan: heb lief zonder maat en offer je op zon-

der berekening! Mocht je ziek worden: aanvaard het als een liefkozing!” Zuster Vincent omarmt Bernadette en zegt hartelijk: “Tot ziens!” Bernadette: “Ja, maar ... Niet op deze aarde!” Oeps!!

Heldin sterkt heilige

Vanaf 1875 (Bernadette is dan 31) wordt het drastisch. De astma wil nóg gemener worden. En dan ... botkanker in de knie! Daar kan je van leren “jodelen” van de pijn!

Maar ook andere patiënten kunnen soms zeer ziek zijn. En heldhaftig! Zoals Juffrouw Claire (“Kleir”). Die zegt: “Ik lijd veel, maar als het niet genoeg is, mag de goede God me gerust nog méér geven!” Bernadette hoort het en zegt: “Woo ... Is die moedig! Ik zou dat niet kunnen. Ik ben al tevreden met het lijden wat me zó al wordt gezonden.” Maar na wat nadenken voegt ze er aan toe: “Weet je: lijden gaat voorbij. Maar: geleden hébben, dat blijft! Dat is een schat voor de Hemel!”

Wat vinden we lekker? Pijn!

De medezusters bewonderen Bernadette: “Ze klaagt nooit! Niet over aangebrend eten, bijvoorbeeld. Als ze een terechtwijzing krijgt, zegt ze guitig: ‘Ik heb net weer iets lekkers gekregen!’ Zelfs jammert ze niet over de astma-aanvallen. Ze neemt dan haar kruisje en kijkt er met veel vertrouwen naar. Als dan de astma-aanval voorbij is zegt Bernadette: “Dank U wel, Lieve Heer!”

En gaandeweg wordt ze nóg dapperder! In 1875 ziet een jong kind, een meisje, haar en schrijft later: “Ik vond haar heel natuurlijk en helemaal

ontspannen. Hoewel ze wat vermoeid en ziekelijk was, maakte ze op mij een zeer gracieuze en beminnelijk indruk”.

Rond mei 1876 ziet medezuster Marcelline Durand (“Duráú”) Bernadette heftig lijden onder een verscheurende hoestbui! En ze hoort Bernadette zeggen: “Mijn God, Uw wil geschiede! Ik neem het lijden aan, omdat U het zo wilt ...” Zuster Marcelline biedt Bernadette onmiddellijk wat water aan om haar rauwe keel te spoelen. Bernadette: “Ik wacht er eventjes mee. Een versterkinkje voor de zielen in het vagevuur!”

Ik wil wel, maar ik kán niet!

Vanaf de zomer van 1876 wordt Bernadette “gevloerd” door de gecombineerde ellende van astma en terende botkanker in de knie. Wat ze het ergst vindt: willen werken, en niet kunnen!

In januari 1878 wordt in het klooster van Saint-Gildard in Nevers een algemeen kapittel (samenkomst van oversten van verschillende kloosters) gehouden. Moeder Ambroise (“Oumbrwááz”) Fenasse maakt van de gelegenheid gebruik om Bernadette te bezoeken. Maar wat ze zegt, is meer belerend dan troostend: “Nóg

altijd in de ziekenkamer?” Bernadette begint te glimlachen: “Ja! Nog altijd nergens voor deugend! De goede God is slim: Hij heeft mij niet laten kiezen wélk soort lijden ik zou krijgen. Ik zou zeker niet voor dit nietsdoen hebben gekozen!”

Eens maakt iemand haar de opmerking: “Wat hebben we nu aan jou? Wat doe je hier?” Bernadette: “Ik oefen hier mijn beroep uit. Ik ben de bezem van de H. Maagd. Als ze mij nodig heeft, gebruikt ze me. Wanneer niet, dan parkeert ze me opzij. Zoals nu. Nu is het mijn beroep ziek te zijn.” Maar als het haar weer beter gaat, gaat Bernadette weer aan de slag. Zoals met het pluksel maken voor wondverband.

Daar wordt je mán van! Nu ja: stoer tenmínste.

In maart 1878 ziet Zuster Casimir Calery, die op dezelfde kamer ziek ligt, Bernadette afschuwelijk lijden! Ze hoort zacht gekerm en kreetjes. Maar wanneer Bernadette merkt dat Zuster Casimir dat allemaal ziet en hoort, vermant ze zich: “Kijk eens hoe weinig heldhaftig ik ben!”

Er is nog méér waarop Casimir Bernadette “betrap”. Ze ziet hoe Bernadette in haar bed de Rozenkrans bidt en hoort haar ook zachtjes de woorden van het gebed zeggen. Maar: in plaats van “Heilige Maria, Moeder van God” zegt ze: “En mýjn goede Moeder ...”

Gasvuurwerk blussen. Met gebed!

Nog vanuit haar ziekbed tracht Bernadette zoveel mogelijk goeds te doen. Zo op het Heilig Hartfeest, eind juni 1877. Op het eind van de dag komt een hevige onweer. De bliksem slaat in! Niet zo ver van waar Bernadette ligt! Eén meter gasbuis smelt en een grote

vlam laait op in de sacristie, waar alle mooie voorhangsels en tapijten van de kapel opgeborgen liggen! Een ziekenzuster roept: “Brand!” Bernadette noemt nuchter de oorzaak: “O, dat is weer die rotte kwelduivel! Hij kan het niet verdragen dat we vandaag zo’n mooi, blij feest hadden!” Bernadette gaat onmiddellijk vurig en met vertrouwen bidden. In die tijd kunnen ze de gasleiding afsluiten. En gelukkig: geen verdere schade! De zusters denken: “Dankzij het gebed van onze Zuster Marie-Bernard!”

De kans om iets terug te geven

Van zodra Bernadette weer enigszins wat kracht heeft, gaat ze zelf andere zieken bezoeken en troosten. Zo herinnert zich tuinierster Jeanne Jardet (“Zjan Zjardè”): “Dat lieve kind kwam mij bezoeken ... Uit pure goedheid van hart! En ze verpleegde mij! Ze vertelde mij vrome dingen. Zo bijvoorbeeld: ‘Een béetje moeten wel lijden voor de goede God, hè. Denk eraan: Jezus heeft zoveel voor óns geleden.’”

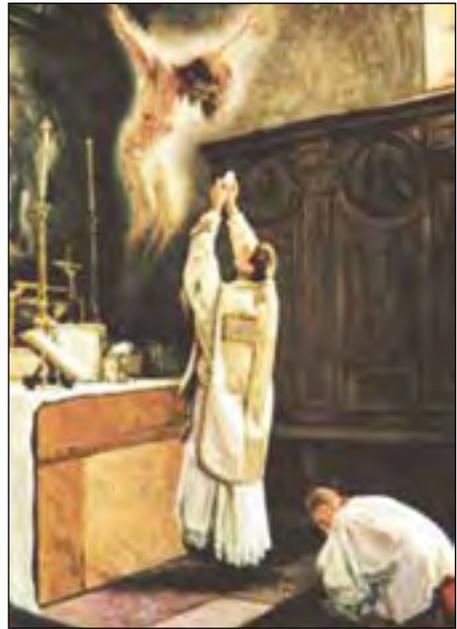

Post van de paus!

In december 1877 gaat het Bernadette weer slechter. Ze ligt op bed. En nu komen de medezusters binnen met een grote verrassing: “Kijk eens! Een pakje! Weet je van wie? Van de H. Vader (de paus, Pius IX) zélf!” Het geschenk wordt uitgepakt: een mooi kruisbeeld! Bernadette is zeer blij! Ze kust Jezus op het kruis zacht en zegt: “Daaruit put ik al mijn kracht!”

De bed-mis en de lamme misdienaar

In januari 1878 wordt Bernadette nog een ander lijden gewaar: “Hoewel ik dicht bij de kapel lig, kan ik nooit naar de H. Mis! Maar: ik verenig mij dag en nacht met de Missen die onophoudelijk worden opgedragen”. Dan wijst ze naar een prentje, vastgespeld op haar bedgordijn. Er staat een tafereel uit de H. Mis op, met de priester die na de Consecratie Jezus in de H. Hostie omhoog heft, ter aanbidding. Bernadette: “Het enige wat me hindert is die kleine misdienaar daar op de prent. Nooit laat hij me zijn bel horen! Soms heb ik zin hem eens flink door elkaar te schudden!”

Bevel is bevel. Maar ... dit is er geen!

In mei ligt Zuster Julie Durand in het bed naast Bernadette, ziek. Vroeg in de ochtend vraagt de naar lucht happende: “Julie, kan je het raam eens open zetten?” Om half zes stort Moeder Marie-Thérèse Vauzou binnen, ziet het open raam en zegt: “Wat is dít nu? Jij onvoorzichtig ding! Wil je nog méér verkouden worden?” Terwijl die novicemeesteres weer wegwandelt, begint Zuster Julie het raam weer te sluiten. De nog steeds naar lucht happende Bernadette onderbreekt haar: “Stop! De Moeder jammert alleen op mij, omdat ik het heb laten openzetten. Maar ... ze heeft níet uitdrukkelijk bevolen het venster weer dicht te doen!” Guit Bernadette geeft Zuster Julie daarbij een hartelijke, ondeugnende knipoog!

“Het tweede doopsel”

In september 1878 kluistert het kniegezwel Bernadette nog altijd aan het bed. Zuster Victoire Cassou bemerkt: “Wedden dat je aan het bidden bent in de plaats van anderen die het níet doen?” Bernadette: “Ja. Het is het enige wat ik kan doen. Ik deug nergens voor. Ik kan alleen bidden en lijden. Dat is mijn enige wapen.”

Op 22 september legt Bernadette haar eeuwige geloften af. Midden in haar lichamelijke ellende straalt ze: “Mijn tweede doopsel! Ik dacht dat ik in de Hemel was! Ik had van vreugde willen sterven!”

Gloeïend gebeente voor de eindsprint

Kort daarna vindt in het klooster van Sint-Gildard een retraite plaats. Die wil Bernadette niet missen! Ze doet met alles mee. Zelfs gaat ze mee knielen in de kapel. Op de wegterende knie! Maar daarna ... valt ze bijna om! Tegen mede-zuster Irène Ganier (“Irfjn Ganjée”) zegt ze: “Ik kan nu écht niet meer! Ik

kom niet meer! Vanaf nu blijf ik in de ziekenkamer.”

1879. Het jaar van de “eindsprint”. De jonge novice Michel Duhème waakt bij doodzieke Bernadette. Ze ziet hoe die haar rechterbeen met de loeiend pijnlijke knie naar buiten legt op een stoel. En ze hoort de goede Bernadette de hele tijd kreunen van de pijn. Zuster Michel is zó bezorgd, dat ze zélf niet kan slapen. Tegen de ochtend merkt Bernadette dat. Wanneer dan een verpleegster binnenkomt, zegt ze: “Ik wil niet dat dit zustersje nog bij mij waakt. Ik wil zusters die kunnen slapen. Als ik ze nodig heb, zal ik ze wel roepen”.

Dan waakt een overste bij haar. Ook die ziet Bernadette in de nacht draaien en wringen van de pijn. Bernadette: “Och, let er maar niet op. Ik ben gelukkig dat ik mág lijden.” En een paar nachten later hoort Zuster Émilie Marcillac (“Mar-si-ják”) een heftige kreet. Bernadette vormt de volgende pijnkreten om tot gebed: “O Mijn God! Ik draag het aan U op! O Mijn God! Ik heb U lief! O Mijn God! Ik wil lijden! Maar geef mij toch de genade van geduld!”

Eén goede vriendin en twee apostelen op Bernadette's Calvarië

Even later staat een goede priester bij Bernadette's bed. Het is Rector Perreau ("Perróo"). Bernadette treurt: "Zó kan ik niet meer bij de mooie gebedsoefeningen zijn van de medezusters ..." Abbé Perreau: "Troost je, kind. Stel je voor dat je bij Jezus, aan de voet van het kruis staat. En stort je dan in Zijn wonden!" Bernadette: "O ... Wat doen die woorden mij goed ..."

Niet lang daarna komt de nieuwe jonge rector langs: Eerwaarde Jean-Marie Febvre. Die vroeger nog door Bernadette aangemoedigd werd om een goede priester te worden. Hij zegt: "Goede Zuster, u hebt Onze Lieve Vrouw gezien. Herinner u: hoe móóí was ze niet!" Voor Bernadette is dat balsem op haar wonden: "O! Wat doet de gedachte daaraan mij goed!"

14 april, Tweede Paasdag. Een aantal zusters komt Bernadette bezoeken. Die herkent onmiddellijk haar goede vriendin: "Bernard (Dalias)!" Met een soort "lach van de ogen" maakt Bernadette duidelijk hoe blij ze met het bezoek is. Dan laat Bernadette haar koortsig hete arm van onder het deksel glijden en strekt hem uit naar haar goede vriendin. Zuster Bernard grijpt hem snel en liefdevol. Met het beetje adem, dat Bernadette nog uit haar door astma geteisterde longen kan persen, zegt ze met ondeugende vertrouwelijkheid en fijne liefde: "Adieu, Bernard! Deze keer is het écht afgelopen ..."

De volgende dag staat Eerwaarde Febvre er weer. Bij het sterfbed. Dat mag je nu wel zeggen. Hij hoort hoe ze lastig gevallen wordt, want ze zegt verschillende keren op strenge toon: "Ga wég, satan!" Daarna legt ze uit: "De duivel heeft geprobeerd mij schrik aan te jagen. Maar weet je wat hielp? Ik riep de heilige Naam 'Jezus!' En wég was alles!"

In de volgende nacht vraagt Bernadette aan Abbé Febvre om nog eens te komen. Hij moet Jezus in de Communie meebrengen. Dan zegt ze: "En ik zou nog willen biechten". In de loop van de morgen krijgt Bernadette het alsmaar benauwder. Eerwaarde Febvre

re geeft haar de Pauselijke Zegen voor het stervensuur. Tot kwijtschelding van alle zondestraffen, mochten er nog zijn. Abbé Febvre wil haar weer moed geven: “Goede Zuster, offer je leven met liefde op!” Het antwoord van Bernadette verrast hem: “Wat offer? Wáár offer? Het is toch geen offer dit armzalige leven te mogen verlaten, waarin het ons zó moeilijk valt helemaal aan de goede God toe te behoren”.

Is ze nu nóg niet ... ? Bijna. En helemaal zoals Onze Lieve Heer.

Woensdag 15 april. Paaswoensdag. Nu is het Zuster Gonzague Champy (“Sjaupfe”) die bij Bernadette waakt. Ze ziet Bernadette blij lachen: “Ik ben zo gelukkig weldra mijn Hemelse Moeder te mogen weerzien!” Dan grijpt ze haar kruisbeeld: “O, ik zou willen dat het diep mijn hart binnendringt en dat ik het daar altijd kan voelen! Toe, druk het stevig tegen mij aan, zodat ik Jezus tegen mijn hart voel!”

Om half twee in de middag is het weer de jonge Eerwaarde Febvre die bij Bernadette's sterfbed staat. En hij is vastbesloten: “Het zal niet zo lang meer duren. Ik ga hier niet meer weg, vóór Bernadette haar laatste adem zal uitblazen!” Ook een medezuster komt langs en heeft medelijden: “Arm kind! Ik ga onmiddellijk aan onze Onbevleete Moeder vragen jou een beetje vertroosting te geven!” Bernadette protesteert: “Maar nee! Geen vertroosting! Liever kracht en geduld!” Om half drie ziet iedereen in de kamer Bernadette naar een vast punt staren. Haar gezicht straalt rust uit, serene rust. Maar toch ook ernst, droeve ernst. Dan, op een vreemde toon, schreeuwt Bernadette het uit: “O, o, o!” Er gaat een siddering door heel haar lichaam! Zachtjes laat ze haar hand terug op haar borst zakken en zegt dan met heel duidelijke stem en heel innig: “O Mijn God! Ik bemin U, uit geheel mijn hart, geheel mijn ziel en uit al mijn krachten!”

Kort na drie uur grijpt Bernadette weer haar kruisbeeld en kust langzaam en innig Jezus' vijf grootste wonden. Op dat ogenblik komt Zuster Nathalie binnen. Ze ziet hoe Bernadette eerst volledig verzonken is in het beschouwen van haar lieve Jezus op het kruis. Maar plotseling richt Bernadette het hoofd op. En ze strekt haar armen naar Zuster Nathalie uit: “Lieve Zuster ... Vergeef mij ... Bid voor mij ...” Zuster Nathalie en twee anderen vallen op hun knietjes en bidden nog vuriger als te voren. Stilletjes antwoordt Bernadette op hun aanroepingen. Plots strekt Bernadette haar armen uit. In kruisvorm. En geeft een kreet: “Mijn God!” Van het schrikken zijn de medezusters ge-

stopt met bidden. Dan laat Bernadette haar armen weer terugvallen. Weer geven haar medezusters “vol gas” in hun gebeden! Bij het “Engel des Heren” bidt Bernadette met kinderlijk vertrouwen mee: “Heilige Maria, bid voor mij, arme zondares!” Dan strekt ze weer haar armen uit naar haar vriendin, Zuster Nathalie. Ze fluistert iets, maar Nathalie kan het niet verstaan. Ze komt dichterbij: “Wat is het, dat je van mij wilt?” Ze luistert en hoort Bernadette zeggen: “Help mij! Ik heb dorst!” De zusters geven haar onmiddellijk te drinken. Maar eerst maakt Bernadette nog eens op bewonderenswaardige wijze het kruisteken. Ze nipt aan het drinken. Dan buigt ze het hoofd. Voorbij!

Bernadette’s zuivere ziel verlaat het pijnlijke lichaam en vliegt haar lieve Jezus tegemoet! Het is rond kwart over drie. Rond de tijd op de dag dat ook Jezus stierf! Paaswoensdag, 16 april 1879. Ze is 35 jaar geworden. Werkelijk ongeveer zo oud als Jezus op deze aarde werd!

De schone slaapster van Nevers

Ja. Nu wel. Nu is ze de eeuwigheid in. En zelfs in haar dood is ze nog mooi! Drie keer, in 1909, 1919 en 1925 opent men de sarcofaag met Bernadette’s li-

chaam stoffelijk overschot. Een lijk ruikt gewoonlijk helemaal niet goed. Maar hier zijn de dokters verrast: “Helemaal niets onaangenaams!”

En het lichaam? Niet verrot! Bernadette’s lichaam vergaat niet! Een wonder! Eén van de heel weinigen, aan wie de goede God zo’n wonder verricht! Vrouwelijke Dokter Thérèse Valot (“Vallóo”) denkt: “Die hebben ze gebalsemd!” Bij elke uitgraving wassen de artsen het lichaam verschillende keren met detergenten (reinigende, maar bijtende vloeistoffen). Maar ook daarna vergaat het lichaam van Bernadette niet! Wel wordt haar huid er helemaal zwart van. En dat is níet zo mooi. De zusters halen een kunstenaar. Hij legt was op het gezicht en de handen van Bernadette’s lichaam en kleurt de huid weer natuurlijk. En zo ligt ze nu nóg in Nevers. De schone slaapster! De Heilige Bernadette!

Zuiver? Ja, maar ook sterk en guitig!

Zeven keer verteld over dezelfde. Is dat niet teveel? Wel, we weten vrij veel over Bernadette’s relatief korte, maar

zeer intensieve leven. Veel waarvan we zelf kunnen leren. Daaróm!

Vroom van kleins af aan. Maar: voor die tijd en omgeving nog niet speciaal. Maar: toen al een heel leuk karakter: blij, speels, guitig ... zelfs een klein baas-spelertje. Maar toch mag iedereen haar!

En wanneer schurken haar folteren met bedreigingen en ondervragingen? Niet bang, maar rustig en standvastig in de waarheid!

En als ze bestormd wordt door van alle soorten mensen? Ze blijft gewoon zichzelf! Met geschenkjes te verleiden? Njet! Arm, maar gelukkig. Met een vaste, zuivere blik!

En als mensen komen om haar te testen? Die zélf komen onder de indruk: "Een zuiver en innemend persoon!" Zo ook de Bisschop van Tarbes, die de echtheid van de verschijningen moet onderzoeken. Hij schrijft: "Wie, die dit kind van dichtbij heeft leren kennen, bewondert niet Bernadette's eenvoud, onschuldige eerlijkheid, bescheidenheid, zuiverheid? Ze gaat niet ongevraagd praten, maar áls ze dan antwoordt, dan zonder aanstellerij of gemaaktheid. Maar wel met een ontroerende vindingrijkheid! Bij haar antwoorden twijfelt ze niet, maar is ze heel duidelijk en precies, krachtig en overtuigd!"

Ook schrijver en journalist Henri Laserre ("Aurie Lasijr") kan niet anders dan "de kleine" bewonderen. Hij bezoekt Bernadette de eerste keer in het Hospice van Lourdes in 1863, wanneer Bernadette negentien jaar oud is. Dan

gaat hij haar weer bezoeken in Nevers, op 13 oktober 1869. Dan is ze vijftienvintig. Zijn mening: "Ik vind haar niet bijzonder knap. Maar toch ... Ze heeft een goddelijke charme! Er is iets dat je 'pakt'! Ik mag haar zeer graag! Hoewel ze na die zes jaar toch verzwakt, ernstiger is geworden en ze minder praat, blijft ze toch heel rechtuit, heel redelijk en ... charmant!"

Ze wordt niet heilig van de ene dag op de andere. Maar Bernadette's liefde en heldhaftigheid groeien in het lijden. Paus Pius XI verklaart haar zalig in 1925 en heilig in 1933. Niet omdat Bernadette Onze Lieve Vrouw heeft gezien. Maar wel omdat haar leven een schitterend voorbeeld is voor de gelovigen en speciaal voor de godgewijden. En daardoor, zoals de Bisschop van Tarbes zegt, is ze het beste bewijs voor de waarheid van de verschijningen van Onze Lieve Vrouw in Lourdes! In de maand augustus bidden en offeren we opdat er nog véél meer mensen zo'n zuivere, sterke en guitige ziel mogen krijgen als Bernadette!

Pater Koenraad Huysegems

Kinderen van God: Antonio Martinez de la Pedraja

8 augustus 1920 - 23 februari 1929

Spanje in de tijd van 1930

Meer dan 60 jaar heerst er in Spanje al een bloedige burgeroorlog. In de verbit-terde vijandschap tegen de Kerk vinden vele priesters, paters van congregaties en kerkelijk geëngageerden de dood. Onder diegenen die in 1936 voor hun trouw aan Jezus Christus, de Koning, de martelaarskroon ontvangen, zijn er vele jonge paters en zusters. Meer dan honderd martelaren zijn door de Heilige Vader zalig verklaard.

Vele kinderen lijden, omdat hun vaders of andere familie, omwille van het geloof in God, gedood worden. Ook vele kinderen hebben hun bloed gegeven als offerkroon voor Jezus, zoals eens de kinderen van Bethlehem. Al deze kleine martelaren zetten ons aan tot een diep geloof.

Antonio, over wie hier verteld wordt, is door Jezus naar de Hemel geroepen nog voor deze burgeroorlog uitbrak. Maar de strijd om het behoud van het geloof is al voelbaar in Spanje.

De kleine Antonio Martinez de la Pedraja ziet het levenslicht op 8 augustus 1920 als kind van een voornamen familie in Santander, een stad aan de noordkust van Spanje. Men moet er echt moed tonen om zijn geloof in Jezus Christus openlijk te bekennen. Ook kinderen moeten een bewijs van

trouw aan Jezus leveren. In Spanje zijn er vele jongens en meisjes voor wie de hoogste vreugde is te mogen behoren tot de ‘Erewacht van de Eucharistische Heiland’. En Antonio hoort hierbij!

Lichamelijk is Antonio zeer zwak. Bij de geboorte krijgt hij daarom een nooddoop. Maar in zijn zwak lichaam woont een sterke, gezonde ziel die al zeer vroeg de lieve God zoekt. Hij kent geen andere eierzucht meer dan liefde te geven aan Jezus.

De Hemelse Vader beminnen

Antonio is een opgewekt en zeer leer-gierig jongetje. Als driejarige kent hij reeds het alfabet. Hoe meer zijn geest open bloeit, hoe meer vragen hij stelt. Op een dag ziet hij een weide vol bloemen en vraagt: “Mama, wie heeft dat gemaakt?”

“De lieve God, mijn kind. Hij heeft de hele wereld en ook jou geschapen, vader en moeder, je kleding en je

speelgoed. Alles heeft de lieve God je gegeven!”

“O, mama, dan ziet God mij heel graag. Ik hou ook veel van God. Ik zou de lieve God graag echt zien. Waar is Hij?” “Overal. De lieve God ziet je nu en Hij weet wanneer Antonio braaf is of wanneer hij boos met de voetjes stampt.”

De kleine jongen ziet zijn mama dan lang, heel lange tijd recht in de ogen. Hij denkt na: wanneer was hij de laatste tijd boos? ... Hij wil het niet meer zijn. Daar is maar één middel voor: Antonio zal zich herpakken. Wanneer hij aanvoelt dat hij weer kwaad gaat worden, staat hij flink rechtop, steekt zijn handen in zijn broekzakken en zegt niets. Na enkele seconden is de woede voorbij en is Antonio weer een brave jongen.

Ja, Antonio heeft veel liefde voor de Hemelse Vader. Hij moet dikwijls het walgelijk smakend medicijn ricinusolie innemen. Dat vindt hij verschrikkelijk! Eerst pruttelt hij tegen. Dan zegt mama hem: “Uit liefde voor de Hemelse Vader!” Dapper overwint hij zijn afkeer en neemt hij het slechte medicijn in.

Vanaf dan volstaat het woord: “Uit liefde voor de Hemelse Vader”.

Antonio wil echte verhalen horen

Als Antonio braaf is, wil zijn mama hem graag verhalen vertellen, vooral sprookjes en fabels. Maar Antonio interesseert zich meer voor Bijbelse verhalen en de uitleg over de beeld-catechismus. Hij zegt: “Mama, die sprookjes zijn verzinsels. Ik hoor ze niet graag. Vertel me liever over het Kindje Jezus.”

Mama volgt de wens van haar zoontje. Antonio neemt alles aandachtig in zich op en kan het gehoorde bij gelegenheid treffend aanhalen. Op een keer liefkoost zijn mama zijn speelkameraadje Paco. Antonio ziet het en reageert hierop: “Mama, vertroetel Paco niet terwijl ik erbij ben. Het komt bij mij over zoals bij Kaïn. Ik word afgunstig op hem”.

Wanneer Antonio zes jaar is, wordt hij geopereerd aan zijn amandelen. Dat doet pijn. Om hem af te leiden wil zijn mama hem wederom sprookjes vertellen. Maar hij vraagt: “Mama, vertel me liever de geschiedenis van de arme Job. Want ik voel dat ik ongeduldig word.”

Antonio wil geen enkele zonde bedrieven

Op een dag vertelt zijn mama hem over de gekruisigde Jezus en toont hem een kruisbeeld. Hij bekijkt het heel lang. Dan begint hij te wenen en vraagt: “Mama, heb ik Jezus ook pijn gedaan? Ik wil niet dat Hij pijn heeft door mijn schuld.”

“Nee, nee, Antonio. Kinderen doen Hem geen pijn. Die houden van Jezus.”

“Waarom zien de grote mensen Hem dan niet graag? Ik wil braaf zijn en Hem niet bedroeven. Waarom doet men Hem dan pijn? Zeg het me, mama, zodat ik het niet doe.”

“Door de grote zonde, de doodzonde, doet men Hem pijn.” “Wat is dat dan?”

“Dat zal je later in de catechismus leren. Wees maar rustig. Kinderen als jij doen geen grote zonden.”

“Maar, als ik groot ben en er toch één doe? Mama, dat zou verschrikkelijk zijn. Ik wil liever sterven – zonder één zonde!”

Aan mama zeg ik alles

Antonio's mama is dikwijls ziek. Antonio zet zich aan haar bed en praat met

haar. Op zulke dagen gaat hij ook niet wandelen. Anders is mama alleen. Op een dag heeft zijn mama pijn in de hals. Men maakt hete zwachtels. Antonio ziet het en roept: “Verbrand mijn mama niet! Probeer de zwachtel eerst bij mij.” Daarbij maakt hij zijn hals vrij en houdt de zwachtel er tegen aan.

Wanneer Antonio zelf pijn heeft, wil hij zijn mama niet verontrusten. Als hij drie jaar is, heeft hij hevige buikpijn. Men vreest voor blindedarmonsteking en wil zijn mama wekken. “Doe dat niet”, smeekt hij, “dan verschrikt zij”. Als mama later naar hem komt, lacht hij en zegt: “Mama, ik voel me al beter”.

Voor zijn mama heeft Antonio, behalve wanneer hij haar lijden en zorgen kan besparen, geen geheimen. Ook zijn kleine fouten biecht hij haar op. Op een

mama te zeggen. Een moeder moet toch weten wat haar kinderen doen.”

Het Heilig Vormsel

Als Antonio vier jaar is, ontvangt hij reeds het Sacrament van het Heilig Vormsel. Zijn oom langs moeders kant, Juan de Herrera, aartsbissschop van Monterrey in Mexico, dient het hem toe tijdens zijn bezoek in Spanje.

Bij deze gelegenheid hoort Antonio ook vertellen over de Mexicaanse martelaren. “Mama,” zegt hij haar op zekere dag, “wanneer ik groter ben, reis ik naar Mexico. Ik wil er martelaar worden”.

Indien Antonio nog zou geleefd hebben in 1936, dan had hij wellicht in zijn eigen land de martelaarskroon kunnen behalen. Zijn mama vertelt hem welke gruwelijke kwellingen de martelaren moesten ondergaan. “O”, meent hij, “wat geeft dat? Dat gaat snel voorbij en dan ben ik voor eeuwig bij de lieve God”.

Verlangen naar Jezus

Antonio is vijf jaar. Hij wil zo graag, zoals papa en mama, de H. Communie ontvangen. “Jij bent nog te klein, je

keer zegt hij opgewonden: “Mama, ik moet u iets zeggen, waarvoor ik misschien straf zal krijgen.” – “Nu, zeg maar, wat is het?”

“Zie, mama, Fernando en ik hebben in de tuin een appel gevonden. Wij hebben de appel, zonder het te vragen, opgegeten. Krijg ik daarvoor straf?”

– “Antonio, dat is niet goed voor je gezondheid, want de appel was waarschijnlijk nog niet rijp genoeg. Maar omdat je het mij zo rechtuit gezegd hebt, krijg je geen straf.”

Antonio volgt zijn goede voornemens van nu af nauwkeuriger op. Op een dag doet de lerares op school een voorstel: “Teken de kaart van Afrika voor uw mama. Maar zeg er niets van, want het moet een verrassing zijn”.

Dat lokt het volgende antwoord van Antonio uit: “Juffrouw, dat kan niet. Ik heb me voorgenoemen alles aan

moet wachten tot je zeven jaar bent”, moet hij telkens weer horen. Daarop is zijn antwoord: *“Hoe spijtig! Ik zie Hem toch zo graag.”* Wanneer hij zijn papa en mama ziet te Communie gaan, voelt hij een heilige afgunst in zijn hartje. Bij hun terugkeer zegt hij:

“Wat zijn jullie gelukkig dat jullie Jezus mogen ontvangen! Waarom moet ik wachten tot ik zeven jaar ben? Ik ken de catechismus toch heel goed en al het andere versta ik ook. Laat mij toch te Communie gaan.”

Eerste Heilige Biecht

Omdat men hem niet toelaat tot de Heilige Communie, smeekt hij om tenminste te mogen biechten. Zijn mama belooft hem hierop voor te bereiden.

Spoedig daarna gaat hij met het kindermisje wandelen. Hij vraagt haar met hem binnen te gaan in de Heilig Hartkerk. Dat doet zij. En wat doet Antonio? Hij stapt onmiddellijk in de biechtstoel van de hem bekende pater Janez. Half luid biecht hij zijn kleine fouten, bidt de penitentie en wandelt dan verder met het dienstmeisje. Terug thuis verkondigt hij triomfantelijk aan zijn mama:

“Mama, ik ben gaan biechten. Pater Janez heeft alle zonden van mij weggenomen.”

Nu gaat hij iedere zaterdag biechten. Dikwijls onderbreekt hij hiervoor zijn spel en loopt naar de kerk. Nadien speelt hij verder. Deze gewoonte houdt hij ook vol tijdens de vakanties op het buitenverblijf.

“Geef me toch Jezus!”

Het zijn lange zomervakanties. Antonio verblijft met zijn ouders in het landhuis op twee uren van Santander verwijderd. Daar viert hij ook zijn verjaardag. Eindelijk wordt hij zeven jaar! Hij heeft goed onthouden wat mama hem eens heeft gezegd: *“Je moet wachten tot je zeven jaar bent”*.

Nu vraagt hij voor de zoveelste keer opnieuw om tot de Heilige Communie toegelaten te worden. Zijn verlangen naar Jezus wordt met de dag groter. Het feest van Maria-Ten-Hemel-Opneming wordt als een grote genadevolle dag beschouwd. Antonio laat dat niet voorbijgaan. *“Mama, u hebt gezegd: wanneer je zeven jaar bent. Op 8 augustus is het zover!”*

De ouders verzetten zich nu niet langer. Op zijn verjaardag zal Antonio voor het eerst de lieve Jezus in het Heilig Sacrament ontvangen. Antonio is overgelukkig.

In de mooi versierde slotkapel gaat Antonio op 8 augustus 1927 de eerste maal te Communie. Hij is zo gelukkig. Als dank voor deze grote genade nodigt hij het gehele dorp uit op het feest. Alle

kinderen uit de omgeving krijgen gebak en andere geschenken. Antonio wil dat allen zich met hem verheugen!

Vanaf dan ontvangt hij bijna dagelijks de Heilige Communie. Het vroeg opstaan 's morgens vindt hij niet erg. Ook zorgt hij ervoor geen zonden te begaan. Zijn liefde voor Jezus wordt steeds groter.

Wanneer de familie na de vakantie terug in de stad woont, geven de ouders hem niet meer de toelating om dikwijls te communiceren. Zij vrezen dat het dagelijks vroeg opstaan zijn zwakke gezondheid zal schaden. Enkel op zon- en feestdagen en op de eerste vrijdag van de maand laten zij hem naar de kerk gaan. Hij aanvaardt het onderdanig, maar kijkt altijd weer uit naar die grote genadedagen. Ook tussendoor bezoekt hij Jezus graag. Bij iedere wandeling met het dienstmeisje vraagt hij: *“Gaan we Jezus even bezoeken, alstublieft”*. Dan knielt hij voor het Tabernakel in de kerk. Jezus is zijn grote vreugde.

Een Maria-kind

Vanaf zijn Eerste Communie begint Antonio dagelijks de Rozenkrans te bidden. Meestal doet hij dat 's avonds samen met zijn ouders. Is hij erg moe en menen de ouders hem niet meer te laten bidden, dan zegt hij: *“Voor niets laat ik dit gebed. De Moeder van God wil ik altijd vereren. Ook wanneer ik slaperig ben.”*

Hebben zijn ouders geen tijd om met hem te bidden, dan vraagt hij zijn oma zo lief hij maar kan: *“Oma, wilt u alstublieft met mij de Rozenkrans bidden?”*

Later bidt hij dan zijn geliefde Rozenkrans met de dienstmeisjes. Hij kent hem bijna beter dan zij.

Antonio verzaakt nog liever aan het spelen dan zijn Rozenkrans vergeten te bidden.

Graag bezoekt hij in de nabije Franciscuskerk het beeld van de Moeder van Smarten. Enkele keren roept hij er: *“Ik ben niet bang voor de hel. Ik ga zeker naar de Hemel omdat ik mijn Hemelse Moeder zo graag zie.”*

Zo zal hij op het laatst tijdens zijn ziekte met een hese stem zeggen: *“Moeder! Moeder!”*

Zijn mama komt snel bij hem staan. “Wat wil je, Antonio?” Een weinig verlegen antwoordt hij zijn mama: *“Mama, ik heb u niet geroepen. Ik spreek met mijn Hemelse Moeder Maria.”* Iedere morgen wijdt hij zich toe aan de H. Maagd Maria met het gebed: *“O mijn Koningin en Meesteres, o mijn Moeder, ik wijd me geheel aan U toe ...”*

“Papa, straf me ...”

Men kan nu wel denken: Antonio heeft het gemakkelijk. Hij heeft alles wat hij zich wenst en allen houden van hem.

Dat kan niet slecht gaan. Toch wel: in iedere mensenziel ligt een neiging naar het kwade. Dat is het gevolg van de erfzonde in het aardse paradijs. Ook in het hart van Antonio steekt er een slechte geneigdheid. Hij kan zeer opvliëgend en boos worden. Daar kan een kind niets aan doen. Maar men mag het daarbij niet laten. Men moet zijn boosheid of eigzinnigheid overwinnen. Dat leert men niet van vandaag op morgen, maar door een volhardende oefening.

Voor Antonio is het aanvankelijk ook moeilijk. Als hij boos wordt, krijgt hij berispingen en straf. Zijn klein hartje lijdt daaronder meer dan onder een lichamelijke straf. Hij lijdt omdat hij weet dat hij het Kindje Jezus en zijn ouders verdrietig heeft gemaakt. Dat zet hem fel aan om zich te beteren.

Op zekere dag heeft Antonio een woedeaanval en slaat het kindermisje. Hij krijgt daarvoor een gevoelige straf. Onmiddellijk heeft hij spijt en vraagt het misje en zijn papa om vergiffenis.

Enkele dagen later gaat hij met een stok die hij neemt in de tuin naar zijn papa en zegt: *“Papa, neem deze stok. Als ik nog een keer stout ben, dan laat u het me maar goed voelen”*.

“Nee, Antonio”, zegt zijn vader, “ik sla niet graag”. *“Maar, papa, als ik het verdien, moet u het doen. Dan zal ik gemakkelijker mijn eigzinnigheid afleren. Ik zal u er dankbaar voor zijn. Het zal mij voor doodzonden behoeven.”*

Zo ernstig wenst Antonio heel braaf te worden.

Op een dag heeft hij op straat ruzie met een jongen. Het gaat over een

bal. Antonio wil zelfs een steen losmaken om zich ermee te verweren. Het kindermisje komt tussenbeide. Zij stuurt hem naar huis. Heel opgewonden roept Antonio:

“Waarom heeft hij mij geslagen en ermee bedreigd mijn hoofd in te slaan! Ik moet me toch verweren. Wanneer ik hem morgenvroeg te pakken krijg, sla ik hem de schedel in!”

Na enige tijd kalmeert hij en gaat naar zijn mama: *“Weet u, mama, het valt me zwaar, omdat ik daarmee de Heiland Jezus zal beledigen. Daarom zal ik die kwajongen vergeven en zo Jezus een plezier doen”*.

Zijn mama omarmt hem en zegt: *“Zo ben je een echte christen en dat heeft Jezus graag”*.

Toch houdt de inwendige strijd nog enkele dagen stand. Wanneer hij die jongen ziet, vlamt de boosheid weer hevig in hem op. Meerdere keren gaat hij naar zijn mama en zegt: *“Ik kan het niet vergeten. Ik vrees dat ik me toch nog op hem zal wreken”*.

Eindelijk komt hij op een avond terug thuis van een wandeling en zegt heel opgewekt aan zijn mama: *“Mama, nu is alles goed. Ik heb met die jongen gespeeld die mij heeft geslagen. Het is een heel aardige jongen. Wij zijn vrienden geworden”*.

*Uit: Kinderen van God, deel 1; vertaling, uitgave en bestelling
Foyer Marthe Robin vzw, Kapelsesteenweg 208, 2930 Brasschaat, België,
tel. 0032 (0)3 645 14 67, e-mail: foyer.marthe.robin@skynet.be*

Juffrouw Elly

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van mei?

	<i>mei</i>
<i>Aantal Schatkisten:</i>	21
Dagelijkse Toewijding	613
H. Mis	211
H. Communie	172
Geestelijke Communie	336
Offers	1.048
Tientjes	2.315
Bezoek aan het Allerheiligste	42
Meditatie	198
Goed Voorbeeld	533
Puntje	495

Puntje

Luister eens, het Puntje voor juli en augustus is:

Bid de Vakantielitanie!

Beste Kruisvaarders,

Vorige zomer kregen enkele kinderen als geschenk voor hun goede schoolresultaten een opblaasbaar bootje om mee te spelen in het zwembad of op een meer van een vakantiepark. De eerste week ging alles geweldig. De kinderen vermaakten zich prima met rond peddelen in het zwembad of speelden zeeslag met hun vriendjes.

Toen ontstond er een klein gaatje in de boot. Het kleine beetje water dat erin kwam, gaf niet veel problemen. Hoogstens een natte zwembroek. Maar al snel ontstonden er andere, grotere gaten, waardoor de kinderen voortdurend water uit het bootje moesten scheppen om deze drijvende te houden. Uiteindelijk was er geen plezier meer aan en gooiden de ouders het opblaasbootje weg omdat deze zijn doel niet meer bereikte. Het was zelfs gevaarlijk

geworden. Het bootje was ontworpen om te drijven, niet om te zinken. Het hoorde in het water te liggen, ja zelfs door water omgeven te zijn, maar het water hoorde niet in de boot te komen.

Beste Kruisvaarders, jullie kennen het gezegde *'in de wereld leven, naar niet van de wereld zijn'*. Ook wij moeten net zoals het bootje in de wereld 'drijven' (leven), erdoor omgeven zijn, maar we moeten zorgen dat er geen water in ons bootje komt. Als katholieken leven we als schepselen in de zichtbare wereld, maar we mogen niet de wereldse waarden, houdingen en gedragingen in ons opnemen. Dit kan een heel moeilijke taak zijn.

We zijn slechts op doortocht in deze tijdelijke, zichtbare wereld. De H. Petrus vergelijkt ons met pelgrims: personen die een tocht of bedevaart ondernemen en dus niet terplekke willen blijven staan, maar naar de eindmeet verlangen.

We zijn hier om een missie uit te voeren. De heiliging en zaligmaking van onze ziel tot meerdere eer van God. De H. Ignatius, patroon van ons

niet van de wereld zijn, zoals ook Ik niet van de wereld ben. Ik vraag niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor het kwaad (geest van de wereld). Van de wereld zijn ze niet, zoals Ik niet van deze wereld ben!” (Jh. 17, 14-16)

Beste Kruisvaarders, daarom willen wij tijdens deze vakantiemaanden, juli en augustus, de ‘Litanie van de Vakantie’ bidden. Deze mooie litanie is niet alleen een voortreffelijk gebed, maar ook een gewetensonderzoek waarbij wij kunnen nagaan hoezeer wij met de wereldgeest of wereldlijke gewoonten doordrongen zijn.

kamp in augustus, leert dat de dingen of personen die we gedurende onze levensloop verwerven of ontmoeten, ons als hulpmiddel dienen om ons doel, de hemel, te bereiken. Middelen zijn geen doelen op zich. We dienen op voorzichtige wijze in alles de juiste maat te kiezen.

Werpen we een blik op de litanie. Zij begint met een smeking ‘de dag goed te beginnen’. Hoeveel kinderen, beste Kruisvaarders, beginnen de dag helemaal niet met Jezus, niet met een goed morgengebed! De vakantie dient inderdaad ook om uit te rusten van al het gestudeer op school, maar het is niet

Door de wonden van de erfzonde in onze ziel, kunnen we de katholieke geest gemakkelijk verliezen en ons beginnen te gedragen zoals de wereldlingen, mensen die Jezus niet kennen of volgen. Het is opmerkelijk dat het slechts van een klein woordje afhangt of we werkelijke oprechte katholieken zijn of slechts schijnkatholieken. **“In de wereld, maar niet *van* de wereld.”** Onze Heiland sprak: **“Wie niet *met* Mij is, is *tegen* Mij!”**

Onze Heiland bad bij het Laatste Avondmaal niet alleen voor Zijn Apostelen, maar eveneens voor ons: **“Vader, de wereld is hen gaan haten, omdat ze**

goed elke dag lang uit te slapen. De tijd is kostbaar. Tijd die God ons geeft ter heiliging van onze eigen ziel en die van de anderen. Men staat laat op, omdat men laat ging slapen en doet de gehele dag niets nuttigs. Men is slap en lui.

Verder in de litanie vragen we dankbaar, dienstbaar, voorzichtig en gehoorzaam te mogen zijn. Mooie katholieke deugden! O, hoe vele kinderen vergeten een 'dank u wel' te zeggen aan hun ouders of weldoeners. Dat is de wereldgeest: alles vanzelfsprekend vinden, de anderen als dienaars beschouwen. Hoe vele kinderen helpen nooit, gehoorzamen niet. Men denkt enkel aan zichzelf, aan eigen vermaak. Deze wereldse houdingen moeten wij uit onze ziel verbannen!

Vele kinderen leven de vakantie zonder God. Ze bidden niet, lezen niets, bezoeken geen kapelletjes van O.L. Heer, O.L. Vrouw of van de H. Jozef, ... Ze maken geen gebruik van hun vrije tijd om bijvoorbeeld eens een extra H. Mis

bij te wonen of te communiceren. Ze leven als heidenen, zonder God. In deze litanie vragen wij dat Jezus ons mag sparen van een tekort aan liefde tegenover Hem en de heiligen. Verrichten we onze gebeden en offertjes.

Spelen we zoals de H. Johannes Berchmans blij in de natuur en met goede vrienden. Wij moeten echter iedereen mijden die 'onkruid' in onze ziel tracht te zaaien. Dit onkruid zijn slechte gedachten of praat, slechte TV-uitzendingen, eindeloos telefoneren en berichtjes / appjes verzenden. Een goede vriend is iemand die ons dichterbij Jezus brengt!

Beste Kruisvaarders, we moeten in de wereld leven, maar niet van de wereld zijn. We moeten niet vanuit de geest van de wereld leven, maar vanuit Christus' Geest. Hiermee is de eerste betekenis van het gezegde 'in de wereld leven, maar niet van de wereld zijn', verklaard. Maar ... deze zin heeft nog een tweede betekenis: wij moeten

de wereld als onze werkplaats beschouwen. Ook al gaat onze papa dagelijks naar de plaats waar hij werkt, toch zal hij nooit zeggen dat hij daar woont of deze werkplek zijn thuis is. Op dezelfde wijze, beste Kruisvaarders, moet de wereld onze arbeidsplaats van apostolaat zijn. Wij moeten in de wereld anderen door onze katholieke geest bewerken. Wij moeten trachten op iedereen een goede invloed uit te oefenen. Wij moeten apostelen van Jezus' en Maria's Geest zijn. Het is zoals O.L. Heer sprak: "*Uw licht moet schijnen voor de mensen, opdat ze uw goede werken mogen zien en uw Vader verheerlijken, die in de Hemel is!*" (Mt. 5, 16) Daarom bad Jezus in Zijn gebed tot de Vader bij het Laatste Avondmaal ons niet weg te nemen uit de wereld, maar ons te bewaren voor de wereldgeest. Jezus wil dat wij in deze wereld getuigen zijn van ware deugdelijkheid.

Indien wij de 10 geboden onderhouden en werkelijk katholiek leven, zijn wij sterk en daadwerkelijk persoonlijkheden waar anderen naar kunnen opkijken. Indien wij ons door de wereldgeest laten aansteken, of er volledig in verdrinken, dan gelijken wij volgens Jezus op smakeloos zout, dat enkel nog maar dient om weggegooid te worden en door de mensen te worden vertrapt.

Verlagen wij ons niet van niveau, beste Kruisvaarders! Het is zoals de H. Petrus schrijft: "*Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, e en heilige natie, een aangeworven*

volk: om te verkondigen de deugden van Hem, die u riep uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. Gij, vroeger geen volk, nu Gods volk; vroeger van genade verstoken, nu begenadigd. Leid onder de heidenen een voorbeeldig leven, ..., opdat ze uit uw goede werken leren en dan glorie zullen brengen aan God!" (1 Petr. 2,9 v.v.)

Daarom, beste Kruisvaarders, nemen we tenminste elke dag deze 'Litanie van de Vakantie' ter hand en laat ons er een dubbel nut van hebben: ten eerste opdat we biddend de nodige genaden zouden verkrijgen om heilig te leven en ten tweede dat deze litanie voor ons een controle zou mogen zijn om te zien of wij leven volgens de geest van Christusking, of deze van de wereld – op welke vlakken wij ons dus moeten beteren. Waar wij de gaten in onze zielenboot moeten dichten, opdat we niet zouden zinken en onze ziel niet verloren zou gaan. Herstellen we dus onze boot en redden we bovendien de zielen van onze vrienden, waarvoor onze Heiland ook gestorven is. Trekken we ze door ons voorbeeld mee in de boot van de Kerk en tenslotte naar de hemel!

Beste Kruisvaarders, we hebben dus opnieuw een mooi puntje: de Vakantielitanie! Telkens als jullie de litanie gebeden hebben, mogen jullie dit aanduiden op jullie Schatkist. Jullie vinden de litanie ook als bijlage in jullie Schatkist. Goede moed! Ter ere van Christusking en Zijn heilige Moeder trekken we op!

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

Litanie voor de vakantie (privégebruik)

“Ik vermaakte mij elke dag, spelend voor Zijn aanschijn.”

Naar het Boek van de Spreuken, hoofdstuk 8

Moeder van het goede begin, help ons ‘s morgens altijd flink te beginnen.

- *Wij bidden u, verhoor ons.*

Moeder van het juichend “Magnificat”, leer ons dankbaar genieten.

- *Wij bidden u, verhoor ons.*

Moeder van het dienstvaardig bezoek, leer ons steeds aan anderen te denken.

- *Wij bidden u, verhoor ons.*

Allervoorzichtigste Maagd, leer ons bewust elk gevaar te vermijden.

- *Wij bidden u, verhoor ons.*

Getrouwe Maagd, leer ons te gehoorzamen aan onze ouders.

- *Wij bidden u, verhoor ons.*

Hulp van de Christenen, help ons ook in onze ontspanning ons altijd christelijk te gedragen. - *Wij bidden u, verhoor ons.*

Van een vakantie, doorgebracht in slapheid en nietsdoen, zonder enig voordeel voor verstand en hart. - *Verlos ons, Maria.*

Van een week die verloopt zonder één H. Communie. - *Verlos ons, Maria.*

Van een dag die begint zonder gebed en toewijding, en eindigt zonder enig contact met God. - *Verlos ons, Maria.*

Van elk doelloos sussen, dat aan verkeerde fantasieën ruimte geeft.

- *Verlos ons, Maria.*

Van een vriend of vriendin zonder christelijk ideaal, die onkruid in mijn leven tracht te zaaien. - *Verlos ons, Maria.*

Van de bekoring een slecht boek in te zien of naar een slecht t.v.-programma te kijken, waarvan het gif geniepig in de ziel binnendringt. - *Verlos ons, Maria.*

Van het verlangen om altijd maar meteen te telefoneren of berichtjes te versturen. - *Verlos ons, Maria.*

Van de zucht om geld te verkwisten en direct van alles te kopen.

- *Verlos ons, Maria.*

Van gebrek aan vriendelijkheid en hulpvaardigheid thuis. - *Verlos ons, Maria.*

Van dubbelzinnige woorden en daden, waarin de zuiverheid niet geëerbiedigd wordt. - *Verlos ons, Maria.*

Van een minachtende houding tegenover mijn naasten. - *Verlos ons, Maria.*

Van een egoïstisch zoeken naar de vriendschap van anderen. - *Verlos ons, Maria.*

Van het ontvluchten van eigen verantwoordelijkheid. - *Verlos ons, Maria.*

Van middelmatigheid. - *Verlos ons, Maria.*

Van moedeloosheid. - *Verlos ons, Maria.*

Van een tekort aan liefde voor U. - *Verlos ons, Maria.*

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

Reformatie en Contra-Reformatie

Godsdienstig Leven

Te midden van al die narigheid bleef de H. Geest in de Kerk werkzaam. Waarom God al die ellende over en in Zijn Kerk heeft toegelaten, waarom Hij de grote scheuring in de 16^e eeuw niet verhinderde, is, althans voorlopig, het geheim van de Voorzienigheid. Maar duidelijk is, dat in stilte en zonder uiterlijk vertoon de Geest Gods over de

Kerk vaardig bleef. Onder het gelovige volk komen in deze tijd van de 14^e en 15^e eeuw twee devoties tot volledige ontwikkeling.

Vooreerst die tot de H. Eucharistie als voorwerp van aanbidding. Reeds in de 13e eeuw wordt het feest ingesteld van het H. Sacrament met de Sacramentsprocessie. De H. Thomas heeft zijn hymnen gedicht. Dat feest wordt

*Mystiek (de innige vereniging
van de mens met God)*

overal verbreid en opgenomen in het volksleven. Het H. Sacrament wordt sindsdien ter aanbidding uitgesteld. De praktijk van het Sacramentslof wordt ingevoerd. Ook het stil bezoek aan de Zaligmaker in het Tabernakel of Sacramentshuisje komt in zwang, waaraan in de 18e eeuw de H. Alfonsus van Liguori vaste vorm zal geven in zijn veel verspreide "Bezoeken".

Vervolgens komt de Mariaverering tot volle ontplooiing. De theologen kunnen nog moeilijkheden maken tegen de leer van de Onbevleete Ontvangenis, de algemene invoering van het feest van 8 december bewijst, dat het kerkelijk bewustzijn over die moeilijkheden heen de leer tot klaarheid heeft gebracht. Een menigte van bedevaartsplaatsen komt op. Het mag waar zijn dat de verhalen, die aan de oorsprong van die bedevaarten ten grondslag liggen, niet altijd betrouwbaar zijn - het opkomen van de plaatsen getuigt met evenveel stelligheid, dat het christelijk volk een onwankelbaar vertrouwen had in de H. Maagd, zoals de verering van talloze Sacramentswonderen bewijst, dat het christelijk bewustzijn eerbied vroeg voor Christus onder de broodgedaante.

De 14e eeuw opent ook de tijd van de grote mystieken, in wie het Christendom zich toont in zijn volle schoonheid en rijkdom: de innige vereniging van de individuele mens met God. In de Germaanse landen vormt zich een hele school van mystieken, die nawijsbaar onder elkaars invloed staan. Reeds in 1250 bestond in Brabant een uitgebreide mystieke volksliteratuur in de volkstaal. De meest beroemde schrijfsters uit die kring zijn Hadewijch en Beatrijs van Nazareth. In Duitsland krijgt de mystieke beweging dan meer wetenschappelijke ondergrond. Merkwaardig is, dat de mystieken zich van de volkstaal blijven bedienen en dat verschillende van hen grote predikers zijn. Het is niet zo maar een beweging in kleine kring, maar een beweging, die in brede kringen weerklank vindt. Te midden van de beroeringen van de tijd, zoals die eerder beschreven zijn, zocht het Christenvolk nauwer contact met God en God liet zich door die oprechte zoekers vinden in bijzondere genademededeling. In Duitsland zijn het meest beroemd Johannes Eckehart (die wel eens in dwaling geraakte), Johannes

Johannes Tauler

Tauler (wiens werken door de H. Petrus Canisius werden uitgegeven, eer hij in de Sociëteit van Jezus trad) en Hendrik Seuse, alle drie uit de Orde van de Predikheren (Dominicanen) en staande op de solide grond slag van de leer van de H. Thomas. De mystiek steunde op een strenge ascese (versterving), die ten doel had, de wil gelijkvormig te maken aan de Wil van God. Ook in de kring van de kloosters van Dominicanessen vinden we beroemde mystieken: Christina Ebner, Margaretha Ebner, Margaretha Langmann; onder de wereldlijke geestelijken Hendrik van Nördlingen en ook onder de leken, vooral in het Rijnland, zijn er. De Dominicaan Ludolf

H. Angela van Foligno

van Saksen, die later Kartuizer werd, schreef zijn beroemd “Leven van O. H. Jezus Christus volgens de vier Evangelien”, dat grote invloed had op de bekering van de H. Ignatius van Loyola. In Italië treffen we de H. Angela van Foligno en de H. Catharina van Siëna aan, in welke laatste de mystiek een steun wordt voor de hiërarchie (kerkelijk bestuur), omdat zij in haar talrijke brieven vermaningen richtte aan pausen en bisschoppen en groten van de aarde. In Florence werkte de mystieke Dominicaan Girolamo Savonarola in de dagen van Alexander VI. Deze boetgezant van de Renaissance eindigde zijn leven op de brandstapel. In Zweden vinden we de H. Brigitta.

Hendrik Seuse

Een van de grootste mystieken van alle tijden is de Zuid-Nederlandse Johannes Ruusbroec (1294-1381), die te Groenendaal bij Brussel een klooster van Augustijner Koorheren stichtte. Ook hij schreef in de volkstaal en werd gelezen, en wordt gelezen tot heden toe, in het oorspronkelijk dialect en in vertalingen. Hij is in zijn mystiek meer praktisch dan de Duitsers en heeft dan ook voornamelijk in de Nederlanden grote invloed op het geestelijk leven. Zeer

bekend is ook de Nederlander Hendrik van Calcar, die prior was van de kartuizerkloosters Munnikhuizen bij Arnhem en te Roermond en die bevriend was met Geert Groote.

Wereldberoemd is ook de Nederlandse heilige, Lidwina van Schiedam († 1433), het arme meisje, dat in haar dertigjarige lijden de zoetheid van de inwoning van de H. Geest mocht smaken.

De mystiek in Nederlandse vorm vindt haar uiting in de beweging van de “moderne devotie”. Daaraan is verbonden de naam van Geert Groote (1340-1384), de zoon van de Deventerse schepen. Hij bracht na zijn bekering gelijkgezinden samen in de stichtingen van de “Zusters

Geert Groote

Thomas van Kempen

van het gemene leven” en de “Broeders van het gemene leven”. Na zijn dood ontstond onder zijn invloed de “Kloostercongregatie van Windesheim”. De geest van die stichtingen kent vandaag nog ieder christenmens, want hij spreekt uit het beroemde boekje van de Windesheimer Augustijn op de Agnietenberg bij Zwolle: “De navolging van Christus” door Thomas Hemerken van Kempen. Diezelfde geest leeft voort in de stichting van de H. Ignatius van Loyola, die bij het schrijven van zijn Instituut alleen het genoemde boekje naast de Bijbel op zijn tafel had liggen. De moderne devotie werkte behalve in geschriften ook door in de kloosterhervormingen, die van Windesheim haar oorsprong namen door het volhardend werken van Jan Busch in Duitsland, en, in mindere mate, van Jan Mombaer in Frankrijk.

Jaarprogramma 2021

Wanneer?		Waar?	Wat?
van	t/m		
09-07	11-07	Helvoirt (NL)	Gezinsweekend
19-07	24-07	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
25-07	29-07	info Br. René-Maria	Fietstocht Antwerpen-Dokkum
01-08	12-08	Susteren (NL)	EK-jongens/meisjeskamp
28-08	29-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
18-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
13-09	18-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
25-09		Gerwen	Derde Orde FSSPX, bedevaart
02-10		Banneux	Bedevaart District Benelux
10-10		Leiden	Patroonsfeest
11-10	16-10	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (dames)
16-10		Gerwen	Aanbiddingsdag
23-10		Gerwen	Derde Orde FSSPX
07-11		Utrecht	Patroonsfeest
21-11		Gerwen	Patroonsfeest
21-11		Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia

Bedevaart Gorcum-Brielle 28-29 augustus 2021

Voettocht voor katholiek herstel!
Thema: het Credo

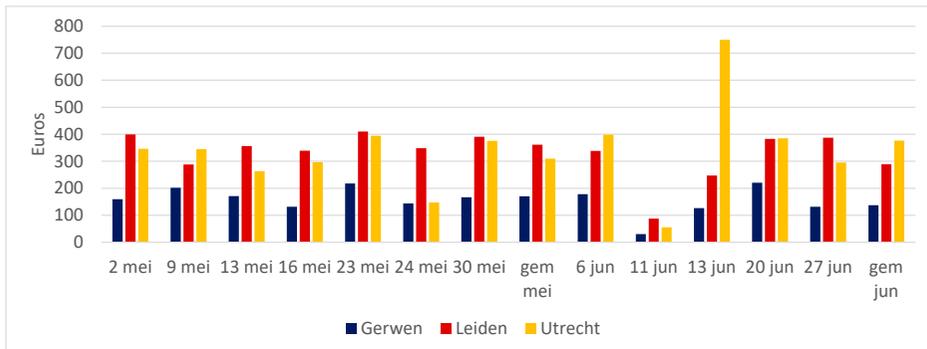
Aanmelden:
a.u.b. met een e-mail naar:
stichtingsintjozef@fsspx.nl
Vóór 1 augustus!

Daarna ontvangt u informatie!

Onze Overledenen

Hr.	C.P.M.	Raaymakers	Eindhoven	01	07	2000
Hr.	G.	Oude Elferink	Denekamp	01	07	2014
Mevr.	R.M.	Bastiaanse-Favejee	Rotterdam	03	07	1998
Mej.	J.E.	van Paassen	Houthalen (B)	03	07	1998
Mevr.	Chr.	Martens-Rafferty	Den Haag	03	07	2006
Mevr.	A.M.	Bovenlander-van der Meer	Rijswijk	05	07	2016
Mevr.	M.J.	Galama-Bohncke	Amsterdam	09	07	1994
Hr.	H.J.	Bras	Eindhoven	10	07	2007
Mevr.	A.J.	Woldring	Eindhoven	11	07	2020
Mevr.	J.C.	Willemsen-Schmitz	Arnhem	20	07	2007
Hr.	J.M.	van der Horst	Wateringen	20	07	2013
Mej.	E.J.	Post	Leiden	25	07	2019
Hr.	M.H.	van Ierland	Rotterdam	27	07	2005
Mevr.	H.M.M	Bakermans-Prick	Heemstede	28	07	2014
Hr.	C.P.C.	Soethoudt	Maastricht	03	08	1992
Hr.	T.F.	Bakker	Lichtenvoorde	03	08	2008
Mej.	F.H.	van Kemenade	Liessel	04	08	1997
Prof.	J.P.M.	van der Ploeg o.p.	Nijmegen	04	08	2004
Hr.	M.A.T.	Hannappel	Leidschendam	04	08	2004
Hr.	N.J.	van den Nouwland	Haarlem	04	08	2005
E.H.	L.L.	Troubleyn	Sint Niklaas (B)	10	08	2014
Hr.	A.A.	Sarens	Leidschendam	12	08	2010
Hr.	H.J.	van Avesaat	Venlo	12	08	2014
Mevr.	C.E.H.	Klein-Büller	Rijswijk	16	08	1998
Hr.	M.	Bessem	Maastricht	25	08	1999
Mevr.	L.J.A.	Schalk-de Hoon	Breda	26	08	2004
Mevr.	C.	Kok	Alkmaar	31	08	2012

Collecten in de maanden mei en juni 2021

Fietstocht

naar St. Bonifatius in Dokkum (NL)
Info: br.renemaria@fsspx.email
of tel: +32 499692904

Voor jongens
vanaf 14 jaar

Ja, kom mee!

Zo. 25 -
do. 29 juli 2021

1 - 12 augustus te Urmond (NL)

E.K. - Zomerkamp

NEUW BOEK

De
Katholieke
Catechismus
over de
kerkelijke crisis

18€

- Door Peter Matthias Gaudin -

*Is er tegenwoordig een
crisis in de Kerk?*

NATLIEKE
CATECHISMS

Is verkrijgen in onze kerken en kapellen!

LEIDRAAD
VOOR DE
BIECHT

VOOR VOLWASSENEN

Routledge

PROFESSOR B. DE VRIES

In de vakantiemaanden **juli** en **augustus** vallen onderricht en bijeenkomsten uit, tenzij nader aangekondigd.

Kalender Gerwen

Juli

do.	1	17.30	Lof	
		18.30	gez. H. Mis	Feest v.h. Kostbaar Bloed v. O.H. Jezus Christus (1^e kl.)
vr.	2	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; O.-L.-Vrouw-Visitatie (2 ^e kl.); ged. HH. Processus en Martinianus, mart.
za.	3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Rumoldus, biss. en mart. (bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Ireneüs, biss. en mart.
zo.	4	10.30	Hoogmis	6^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
ma.	5	18.30	H. Mis	H. Antonius Maria Zaccaria, bel. (3 ^e kl.)
di.	6	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	7	7.15	H. Mis	Zoete Lieve Vrouw v. Den Bosch (2 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch); ged. HH. Cyrillus en Methodius, biss. en bel.
do.	8	17.30	Lof	H. Elisabeth, koningin v. Portugal, weduwe (3 ^{ee} kl.)
		18.30	H. Mis	
vr.	9	7.15	H. Mis	HH. Martelaren v. Gorcum (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch)
za.	10	9.00	H. Mis	De zeven HH. Broers, mart., en Rufina en Secunda, maagden en mart. (3 ^e kl.)
zo.	11	10.30	Hoogmis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	12	18.30	H. Mis	H. Johannes Gualbertus, abt (3 ^e kl.); ged. HH. Nabor en Felix, mart.
di.	13	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	14	7.15	H. Mis	H. Bonaventura, biss., bel. en kerkl. (3 ^e kl.)
do.	15	17.30	Lof	H. Plechelmus, biss. en bel. (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Henricus, keizer en bel.
		18.30	H. Mis	
vr.	16	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. O.L. Vrouw v.d. Berg Karmel
za.	17	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Alexius, bel.

zo. 18 10.30 Hoogmis

ma. 19 18.30 H. Mis

di. 20 18.30 H. Mis

wo. 21 7.15 H. Mis

do. 22 17.30 Lof

18.30 H. Mis

vr. 23 ----- geen H. Mis

za. 24 ----- geen H. Mis

zo. 25 10.30 Hoogmis

ma. 26 18.30 H. Mis

di. 27 18.30 H. Mis

wo. 28 7.15 H. Mis

do. 29 17.30 Lof

18.30 H. Mis

vr. 30 7.15 H. Mis

za. 31 7.15 H. Mis

8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)H. Vincentius a Paulo, bel. (3^e kl.)H. Hiëronymus Aemilianus, bel. (3^e kl.); ged. H. Margaretha v. Antiochië, maagd en mart.H. Laurentius v. Brindisi, bel. en kerkl. (3^e kl.); ged. H. Praxedes, maagdH. Maria Magdalena, boetelinge (3^e kl.)H. Appolinaris, biss. en mart. (3^e kl.); ged. H. Liborius, biss. en bel.O.L. Vrouw op zaterdag (4^e kl.); ged. H. Christina, maagd en mart.**9^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)**H. Anna, moeder v.d. H. Maagd Maria (2^e kl.)door de week (4^e kl.); ged. H. Pantaleon, mart.HH. Nazarius en Celsus, mart.; Victor I, paus en mart.; Innocentius I, paus en bel. (3^e kl.)H. Martha, maagd (3^e kl.); ged. HH. Felix II, paus, en Simplicius, Faustinus en Beatrix, mart. door de week (4^e kl.); ged. HH. Abdon en Sennen, mart.H. Ignatius van Loyola, bel. (3^e kl.)**Augustus****zo. 1 10.30 Hoogmis**

ma. 2 18.30 H. Mis

di. 3 18.30 H. Mis

wo. 4 7.15 H. Mis

do. 5 17.30 Lof

18.30 H. Mis

vr. 6 ----- geen H. Mis

za. 7 ----- geen H. Mis

10^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegenH. Alfonsus Maria v. Liguori, biss. en kerkl. (3^e kl.); ged. H. Stefanus I, paus en mart. door de week (4^e kl.)H. Dominicus, bel. (3^e kl.)O.-L.-Vrouw-ter-sneeuw (3^e kl.)Eerste vrijdag v.d. maand; Gedaanteverandering v. O. H. Jezus Christus (2^e kl.); ged. HH. Sixtus II, paus, Felicissimus en Agapitus, mart.Eerste zaterdag v.d. maand; H. Cajetanus, bel. (3^e kl.); ged. H. Donatus, biss. en mart.**zo. 8 10.30 Hoogmis**

ma. 9 18.30 H. Mis

di. 10 18.30 H. Mis

wo. 11 7.15 H. Mis

11^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)Vigilie v.d. H. Laurentius, diaken en mart. (3^e kl.); ged. H. Romanus, mart.H. Laurentius, diaken en mart. (2^e kl.)door de week (4^e kl.); ged. HH. Tiburtius en Susanna, mart.

do.	12	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Clara v. Assisië, maagd (3 ^e kl.)
vr.	13	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Hyppolitus en Cassianus, mart.
za.	14	9.00	H. Mis	Vigilie v. Maria-ten-Hemel-Opneming (2 ^e kl.); ged. H. Eusebius, bel.
zo.	15	10.30	Hoogmis	Feest van Maria-ten-Hemel-Opneming (1^e kl.); ged. 12^e zondag na Pinksteren
ma.	16	18.30	H. Mis	H. Joachim, vader v.d. H. Maagd Maria, bel. (2 ^e kl.)
di.	17	18.30	H. Mis	H. Hyacinthus, bel. (3 ^e kl.)
wo.	18	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Agapitus, mart.
do.	19	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Johannes Eudes, bel. (3 ^e kl.)
vr.	20	7.15	H. Mis	H. Bernardus, abt en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	21	9.00	H. Mis	H. Johanna Francisca Fremiot de Chantal, weduwe (3 ^e kl.)
zo.	22	10.30	Hoogmis	13^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	23	18.30	H. Mis	H. Philippus Benitius, bel. (3 ^e kl.)
di.	24	18.30	H. Mis	Kerkwijdingsfeest v.d. kathedraal v. Den Bosch (1^e kl.) (eigen v.h. bisdom)
wo.	25	7.15	H. Mis	H. Bartholomeus, apostel (2 ^e kl.) (bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Lodewijk, koning en bel.
do.	26	17.30	Lof	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Zephyrinus, paus en mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	27	7.15	H. Mis	H. Jozef Calasanctius, bel. (3 ^e kl.)
za.	28	-----	geen H. Mis	H. Augustinus, biss, bel. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Hermes, mart.
zo.	29	8.30	Hoogmis	14^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
		17.30	Hoogmis (Brielle)	Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2^e kl.); ged. 14^e zondag na Pinksteren
ma.	30	18.30	H. Mis	H. Rosa v. Lima, maagd (3 ^e kl.); ged. HH. Felix en Adauctus, mart.
di.	31	18.30	H. Mis	H. Raymundus Nonnatus, bel. (3 ^e kl.)

Activiteiten in Gerwen

J.K.I.-Bedevaart: Den Bosch-Nederwetten-Gerwen, 9 juli

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven
- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

Juli

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; O.-L.-Vrouw-Visitatie (2 ^e kl.); ged. HH. Processus en Martinianus, mart.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Ireneüs, biss. en mart.; daarna kort Lof
zo.	4	8.00	gel. H. Mis	6^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
		10.30	Hoogmis	
vr.	9	18.30	H. Mis	HH. Martelaren v. Gorcum (2 ^e kl.; bisdom Rotterdam)
za.	10	9.00	H. Mis	De zeven HH. Broers, mart., en Rufina en Secunda, maagden en mart. (3 ^e kl.)
zo.	11	8.00	gel. H. Mis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
		10.30	Hoogmis	
vr.	16	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. O.L. Vrouw v.d. Berg Karmel
za.	17	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Alexius, bel.
zo.	18	8.00	gel. H. Mis	8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
		10.30	Hoogmis	
vr.	23	-----	geen H. Mis	H. Appolinaris, biss. en mart. (3 ^e kl.); ged. H. Liborius, biss. en bel.
za.	24	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Christina, maagd en mart.
zo.	25	8.00	gel. H. Mis	9^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
		10.30	Hoogmis	
vr.	30	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Abdon en Sennen, mart.
za.	31	9.00	H. Mis	H. Ignatius van Loyola, bel. (3 ^e kl.)

Augustus

zo.	1	8.00	gel. H. Mis	10^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
		10.30	Hoogmis	
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; Gedaanteverandering v. O. H. Jezus Christus (2 ^e kl.); ged. HH. Sixtus II, paus, Felicissimus en Agapitus, mart.
		18.30	H. Mis	

za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Cajetanus, bel., en H. Donatus, biss. en mart.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	8	8.00	gel. H. Mis	11^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
		10.30	Hoogmis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Hyppolitus en Cassianus, mart.
vr.	13	18.30	H. Mis	
za.	14	9.00	H. Mis	Vigilie v. Maria-ten-Hemel-Opneming (2 ^e kl.); ged. H. Eusebius, bel.
zo.	15	8.00	gel. H. Mis	Feest van Maria-ten-Hemel-Opneming (1^e kl.);
		10.30	Hoogmis	ged. 12^e zondag na Pinksteren
vr.	20	18.30	H. Mis	H. Bernardus, abt en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	21	9.00	H. Mis	H. Johanna Francisca Fremiot de Chantal, weduwe (3 ^e kl.)
zo.	22	8.00	gel. H. Mis	13^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
		10.30	Hoogmis	H. Jozef Calasanctius, bel. (3 ^e kl.)
vr.	27	-----	geen H. Mis	H. Augustinus, biss. bel. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Hermes, mart.
za.	28	-----	geen H. Mis	
zo.	29	8.00	Hoogmis	14^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
		17.30	Hoogmis (Brielle)	Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2^e kl.); ged. 14^e zondag na Pinksteren

Activiteiten in Leiden

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand
E.K.-Bijeenkomst: zondag 4 juli

Kalender Utrecht

Juli

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; O.-L.-Vrouw-Visitatie (2 ^e kl.); ged. HH. Processus en Martinianus, mart.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Ireneüs, biss. en mart.
		11.45	Huwelijks-sluiting	gez. H. Mis voor Bruid en Bruidegom
zo.	4	10.30	Hoogmis	6^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	9	18.30	H. Mis	HH. Martelaren v. Gorcum (3 ^e kl.; bisdom Utrecht)
za.	10	11.00	H. Mis	De zeven HH. Broers, mart., en Rufina en Secunda, maagden en mart. (3 ^e kl.)
zo.	11	10.30	Hoogmis	7^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	16	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. O.L. Vrouw v.d. Berg Karmel
za.	17	11.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Alexius, bel.
zo.	18	10.30	Hoogmis	8^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	23	18.30	H. Mis	H. Appolinaris, biss. en mart. (3 ^e kl.); ged. H. Liborius, biss. en bel.
za.	24	11.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Christina, maagd en mart.
zo.	25	10.30	Hoogmis	9^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	30	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Abdon en Sennen, mart.
za.	31	11.00	H. Mis	H. Ignatius van Loyola, bel. (3 ^e kl.)

Augustus

zo.	1	10.30	Hoogmis	10^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; Gedaanteverandering v. O. H. Jezus Christus (2 ^e kl.); ged. HH. Sixtus II, paus, Felicissimus en Agapitus, mart.
		18.30	H. Mis	
za.	7	11.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Cajetanus, bel., en H. Donatus, biss. en mart.; daarna Lof met Rozenhoedje

zo.	8	10.30	Hoogmis	11^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	13	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Hyppolitus en Cassianus, mart.
za.	14	11.00	H. Mis	Vigilie v. Maria-ten-Hemel-Opneming (2 ^e kl.); ged. H. Werenfridus, bel. (bisdom Utrecht), en H. Eusebius, bel.
zo.	15	10.30	Hoogmis	Feest van Maria-ten-Hemel-Opneming (1^e kl.); ged. 12^e zondag na Pinksteren; <i>Eerste H. Communie</i>
vr.	20	18.30	H. Mis	H. Bernardus, abt en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	21	11.00	H. Mis	H. Johanna Francisca Fremiot de Chantal, weduwe (3 ^e kl.)
zo.	22	10.30	Hoogmis	Kerkwijdingsfeest van de kathedraal van Utrecht (1^e kl.) (eigen van het bisdom)
vr.	27	-----	geen H. Mis	H. Jozef Calasanctius, bel. (3 ^e kl.)
za.	28	-----	geen H. Mis	H. Augustinus, biss, bel. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Hermes, mart.
zo.	29	12.00	Hoogmis	14^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
		17.30	Hoogmis (Brielle)	Votiefmis HH. Martelaren v. Gorcum (2^e kl.); ged. 14^e zondag na Pinksteren

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 75

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 78

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 80

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 327

Vrijdag 13 augustus 2021

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: drie kwartier vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis draagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

3 Verlaten altaren in de St. Pietersbasiliek

7 De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw: Ark van het Verbond, bid voor ons.

MILITIA IMMACULATAE

14 De medailles van een sportheld

STICHTING ARTSEN COVID COLLECTIEF

19 Artsen Collectief: “Gezonde kinderen vaccineren is onverantwoord.”

21 “Beter zicht op overlijden na coronavaccinatie is noodzakelijk.”

TERUGBLIKKEN

28 Eerste H. Communies op 13 en 23 mei

31 Aangepaste Sacramentsprocessies op 6 juni

36 H. Vormsel door Mgr. B. Tissier de Mallerais op 13 juni

38 Diakenwijding Jan De Bruyn op 26 juni

39 Priesterschapjubilea op 29 juni

EUCHARISTISCHE KRUISTOCHT

42 Uitleg van de intentie – Onze Lieve Vrouw’s beste bewijs: Bernadette

53 Kinderen van God: Antonio Martinez de la Pedraja

60 Schatkisten

61 Puntje

66 De Geschiedenis van de Kerk

VAN DE PRIORIJ

70 Jaarprogramma 2021

70 Bedevaart Gorcum Brielle

71 Onze Overledenen

72 Collecten in de maanden mei en juni 2021

72 Retraites

73 Fietstocht naar St. Bonifacius in Dokkum

73 EK Zomerkamp

74 Sportdag District Benelux FSSPX

74 Nieuwe boeken:

De Katholieke Catechismus over de kerkelijke crisis

Leidraad voor de Biecht

75 Kalender Gerwen

78 Kalender Leiden

80 Kalender Utrecht

82 Onze adressen in Nederland

83 District Benelux

83 Colofon